Proletari din toate țările uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 500 | Vineri 9 ianuarie 1959 | 8 pagini 25 bani

Steaua roșie printre aștri

„STEAGUL MARII REVOLUȚII SOCIALISTE A PATRUNS PRIMUL VICTORIOS ÎN SPAȚIUL COSMIC". De o săptămînă încheiată, radioul, telegraful, ziarele poartă de-a lungul și de-a latul pămîntului vestea acestui eveniment, socotit pe bună dreptate unul dintre acele fapte care dau numele unui secol întreg. Pentru prima oară omul a triumfat în lupta cu forța de atracție a pămîntului și a izbutit să lanseze în spațiul sideral o mașină creată de mintea și mîinile lui, o mașină care, străbătînd milioane de kilometri, s-a înscris acum pe orbită în jurul soarelui, devenind cea de-a 10-a planetă a universului nostru, prima planetă artificială.

Comentariile întregii prese mondiale, ale savanților și oamenilor de știință subliniază importanța epocală a acestei victorii. Agenția americană „Associated Press" este silită să recunoască: „Oamenii de știință sovietici au plasat pe orbită acum un mic frate al pămîntului care nu numai că le asigură un prestigiu uriaș purtînd inscripția „U.R.S.S ianuarie 1959", dar poate transmite prețioase cunoștințe despre spațiile interplanetare". Influentul ziar englez „Sunday Express" numește lansarea primei rachete cosmice de către Uniunea Sovietică drept un punct de cotitură în istoria progresului omenirii.

Lansarea rachetei cosmice sovietice vine la puțin timp după eșuarea repetată a lansării rachetei americane „Pioneer" în spațiul interplanetar. Astfel, mărețul succes al savanților, specialiștilor, tehnicienilor și muncitorilor care au făurit racheta cosmică sovietică se conturează puternic drept o strălucită victorie a Uniunii Sovietice asupra Statelor Unite în domeniul celei mai înaintate științe și tehnici. Această victorie prefigurează rezultatul întrecerii între Țara constructorilor comunismului și Statele Unite, între sistemul socialist și sistemul capitalist în viitorii șapte ani.

Unul din principalele temeiuri ale acestei strălucite victorii a Uniunii Sovietice, pe care îl recunosc de mult și oameni de știință din țările capitaliste, este dezvoltarea fără precedent în istorie a învățămîntului sovietic și în special a învățămîntului tehnic de toate gradele. Numărul studenților pregătiți în institutele tehnice superioare din Uniunea Sovietică întrece de 4 ori numărul studenților din Anglia, Franța, Republica Federală Germană și Italia luate la un loc, țări a căror populație este aproape egală cu a Uniunii Sovietice. În felul acesta în Uniunea Sovietică nu numai că a fost făurită tehnica cea mai înaltă din lume, ci s-au creat și cadrele de specialiști care să stăpînească și să dezvolte necontenit această tehnică. Oamenii sovietici, oamenii epocii comunismului, se pregătesc acum să realizeze în laboratoare și să folosească în scopuri pașnice uriașele energii care se dezvoltă în astrul din centrul universului nostru.

11,2 km/sec era pînă nu de mult o noțiune pe care o înțelegeau doar specialiștii. Astăzi, întrebați pe orice elev de școală mai mare de 10 ani și va răspunde de îndată că această formulă reprezintă cea de a doua viteză cosmică, pe care racheta sovietică o și depășit-o, devenind a 10-a planetă a sistemului nostru solar. Aceasta este încă o mărturie a înflăcărării tineretului pentru tot ce este nou, măreț. Oamenii școlii au datoria să cultive această înflăcărare, să-i dea aripi largi, făcînd din ea o armă prețioasă în înfăptuirea nobilei lor sarcini de creștere și educare a generațiilor viitoare de luptători pentru cauza socialismului și comunismului.

Lansarea primei rachete cosmice este considerată de oamenii sovietici drept începutul unui drum nou. Răspunzînd întrebărilor pe care le au adresat corespondenții de presă în numele cititorilor din lumea întreagă, academicienii A. Topciev, A. Blagonravov și profesorul Boris Kukorkin, savanți cu prestigiu mondial în domeniul astronauticei, ne-au deschis în față perspectiva uimitoare a unui viitor nu prea îndepărtat în care omul va străbate el însuși spațiul cosmic, iar echipajele științifice ale rachetelor vor păși pentru prima oară pe Lună, pe Marte, pe Venus. Savanții sovietici au arătat că însăși problema atingerii celei de a treia viteze cosmice, necesară unei rachete pentru a ieși din sistemul nostru solar și a pătrunde în macrocosmos, este pe deplin rezolvabilă într-un termen scurt.

Argonauții de mîine ai spațiului cosmic, cei care vor transforma întreaga viață a planetei noastre cu ajutorul energiei termo-nucleare sînt astăzi în majoritatea lor elevi pe băncile școlii. Este menirea și datoria cea mai înaltă a tuturor celor care se ocupă de formarea tinerei generații să crească oameni demni de a făuri victoria mărețelor vremuri pe care le trăim.

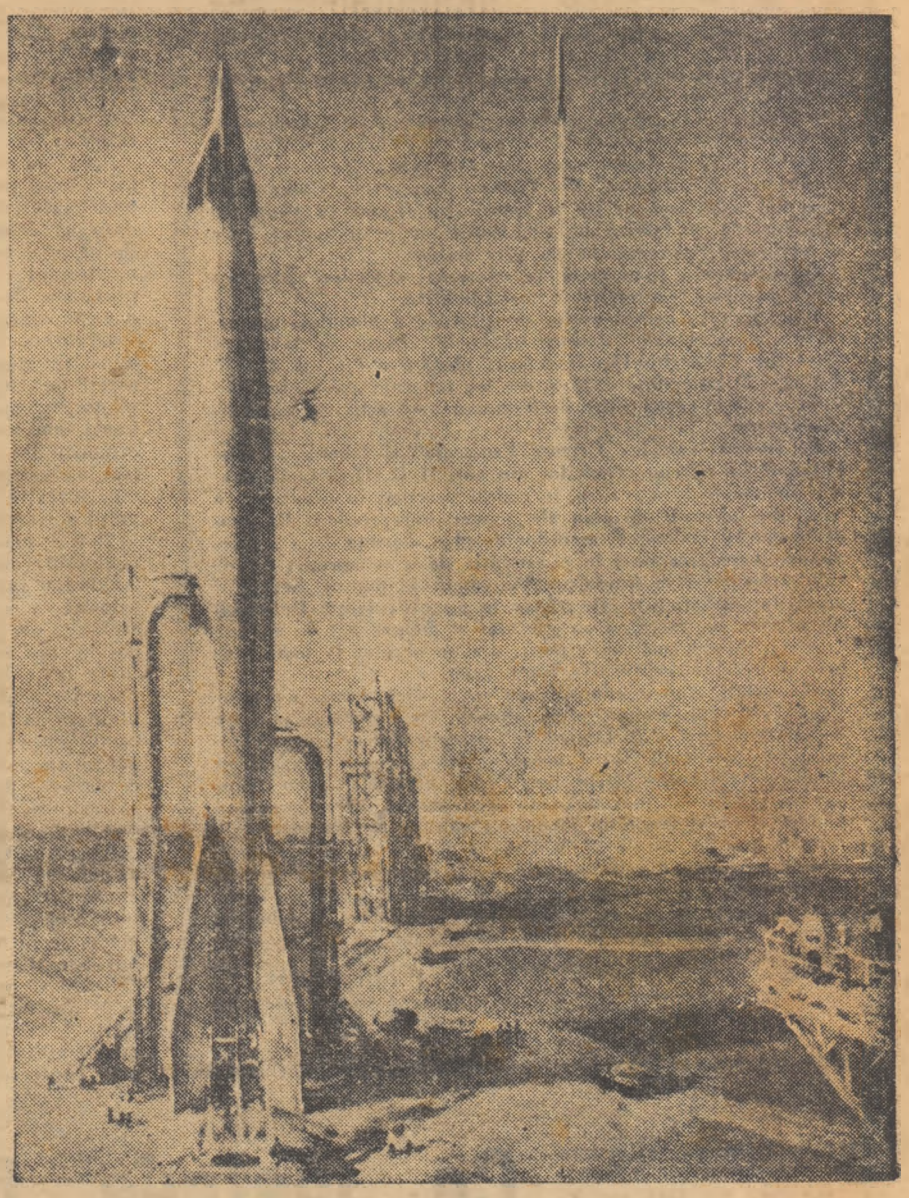

Cosmodromul viitorului

Munca creatoare a întregului popor sovietic, îndreptată spre rezolvarea celor mai importante probleme ale dezvoltării societății socialiste în interesul întregii omeniri progresiste, a permis să se înfăptuiască cu succes primul zbor interplanetar.

A zecea planetă a soarelui

Se o orbită ale cărei elemente sînt bine determinate, situată între orbitele celor două planete „vecine" — Pămînt și Marte — se rotește de cîteva zile în jurul soarelui o nouă planetă — tînăra planetă de origină pămînteană, solia celei mai înaintate științe din lume, știința sovietică. Acei care au sfărîmat pentru prima oară în istoria omenirii lanțul robiei și al exploatării, care au înălțat stindardul socialismului victorios și construiesc acum cu succes bazele tehnico-materiale ale comunismului au deschis și porțile universului, demonstrînd încă odată întregii lumi nivelul științei și tehnicii lor.

Nivelul acesta este, printre altele, rezultatul superiorității sistemului de învățămînt sovietic. Școala sovietică asigură elevilor o dezvoltare multilaterală și, în același timp, posibilitatea de a-și însuși o înaltă specializare. Avînd un înalt nivel teoretic, fiind strîns legat de viață, de necesitățile tehnicii și ale producției, studiul științelor naturii, și îndeosebi al matematicii și fizicii, ocupă un loc de frunte în școala sovietică. Aceasta creează posibilități largi de pregătire a unor cadre de constructori și de cercetători cu o înaltă calificare.

Este foarte bine cunoscut faptul că Uniunea Sovietică a întrecut toate țările în ceea ce privește numărul și calitatea pregătirii specialiștilor în diferite domenii. Tocmai ca rezultat al acestui fapt, în timp ce încercările S.U.A. de a trimite o rachetă spre Lună s-au soldat de fiecare dată cu eșec, savanții sovietici au reușit să trimită o rachetă interplanetară încă de la prima încercare. În felul acesta, ei au înscris cu litere de aur ziua de 2 ianuarie 1959 în istoria științei și tehnicii.

Realizînd cea de a doua viteză cosmică, calculînd cu precizie perioada și direcția de zbor, alegînd cu aceeași precizie momentul lansării, savanții și constructorii de rachete sovietici au lansat în spațiu prima rachetă capabilă să învingă atracția pămîntului.

Ultima treaptă a rachetei cosmice este prevăzută cu un conteiner special, în interiorul căruia au fost instalate diferite aparate, care au transmis semnale timp de 62 de ore. Prelucrarea acestora cu ajutorul mașinilor electronice va dezvălui noi taine despre originea razelor cosmice în afara cîmpului magnetic al pămîntului, stabilirea radioactivității Lunii etc. Tot-

F. DIAC

(Continuare în pag. 7-a)

576 5 8L

5765

Patriotism prin muncă

În şcoala noastră, întreaga activitate de educare patriotică a ucenicilor este strîns împletită cu pregătirea lor profesională.

Majoritatea maiştrilor-instructori le explică pe larg ucenicilor rostul fiecărei piese care urmează să fie executată, ca şi importanţa ei în producţie. Aceste explicaţii îi determină pe ucenici să lucreze cu deosebită grijă, să mînuiască pe cît se poate mai corect uneltele.

S-a întîmplat odată, în grupa anului I lăcătuşi, ca doi ucenici, care s-au comportat nedisciplinat şi au lucrat neglijent, să rebuteze unele piese chiar de la primele operaţii. Maistrul-instructor Vasile Păunescu a organizat atunci o discuţie cu întreaga grupă.

„Vi s-a părut un lucru puţin important faptul că aţi rebutat piesele — li s-a adresat maistrul celor doi vinovaţi. Dar v-aţi gîndit la paguba care ar fi adusă ţării dacă toţi lăcătuşii din fabrici şi uzine ar strica doar cîte o singură piesă asemănătoare celor stricate de voi ?"

Discuţia i-a făcut pe ucenici să înţeleagă şi mai clar faptul că munca lor e o parte din activitatea creatoare a întregului popor muncitor, o contribuţie la opera de construcţie a socialismului. Aceasta a determinat o puternică opinie colectivă împotriva abaterilor de la disciplina muncii, a făcut să crească exigenţa faţă de calitatea lucrărilor proprii.

Activitatea educativă a maiştrilor-instructori în cadrul muncii din atelier este întregită de profesorii de specialitate, la orele de curs. Profesori cum sînt, de pildă, inginerii Ghiţă Oprea, Gh. Veinarovski, Ion Tănase, care predau tehnologia meseriei, subliniază adesea în lecţiile lor faptul că astăzi în ţara noastră, se fabrică utilaje, maşini-unelte şi aparate care se obţineau, în trecut, numai prin import.

O contribuţie importantă la educarea viitorilor muncitori aduce predarea cunoştinţelor social-politice.

Discutarea în cadrul orelor de educaţie a planului de dezvoltare a economiei noastre naţionale expus de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la şedinţa plenară a C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 a dat un puternic avînt năzuinţelor ucenicilor noştri către desfăşurarea unei activităţi patriotice creatoare.

De curînd, uzinele „Grigore Preoteasa" şi fabrica „Radio-Popular" au adresat ucenicilor din anii II şi III ai şcolii noastre chemarea de a realiza, în cadrul practicii în producţie, o parte din sarcinile de plan ale acestor întreprinderi. Răspunderea pentru realizarea sarcinilor de plan, dorinţa de a nu dezamăgi încrederea pusă în ei, ambiţia de a se apropia de nivelul fruntaşilor în producţie, i-au oţelit în muncă. Exemplul ucenicilor radiofonişti este grăitor în această privinţă. De cînd li s-a adresat chemarea, ei au executat şi montat 400 de aparate radio de cele mai noi tipuri, care au obţinut la toate probele de recepţie calificative foarte bune.

Rezultatele muncii educative nu se verifică numai în perioada de activitate şcolară, ci şi ulterior, în activitatea pe care tinerii muncitori o desfăşoară în producţie. Sub ochii noştri lucrează în producţie foştii ucenici Alexandru Gruia, Sîrbu Dumitru, Gheorghe Marin, Ion Podar, Florian Niţescu, fruntaşi în producţie, inovatori, al căror patriotism în muncă a cîştigat stima şi respectul întregului colectiv de muncitori.

Atitudinea în muncă şi în viaţă a foştilor ucenici, conştiinţa de care dau dovadă actualii noştri ucenici, sînt o dovadă vie că noile generaţii care se ridică astăzi răspund cu entuziasm, alături de fruntaşii construcţiei socialiste, la chemarea patriei de a ridica spre noi culmi nivelul de trai al poporului muncitor.

I. CHIŢOESCU
director al şcolii profesionale
„Grigore Preoteasa"

Un nou tip de planşetă construită de elevi

Planşetă executată de ucenicii şcolii profesionale „Clement Gottwald"

În şcolile profesionale, desenul tehnic este una dintre disciplinele principale. Însuşindu-şi noţiuni şi deprinderi precise şi corecte de desen tehnic ucenicii dobîndesc posibilitate să reprezinte grafic o piesă, un ansamblu, să execute piese după desene sau schiţe.

Predarea cu succes a desenului tehnic presupune folosirea unui material didactic adecvat, care să înlesnească însuşirea de către ucenici şi elevi a cunoştinţelor şi deprinderilor prevăzute în programa pentru această disciplină.

Deoarece şcoala noastră nu avea, în măsura necesară, un astfel de material, utilizînd planşete mici montate pe bănci, am luat iniţiativa de a organiza cu sprijinul ucenicilor un cabinet de desen tehnic, înzestrat cu utilaje la nivelul cerinţelor.

Iniţial am căutat să dotăm cabinetul cu planşete mari. Analizînd însă posibilităţile de folosire a acestora, am constatat că ele prezintă o serie de deficienţe: îngreunarea vizibilităţii la tablă, poziţia de lucru obositoare pentru ucenici, manipulare prea complicată în raport cu vîrsta ucenicilor. De aceea am hotărît să executăm o planşetă de desen tip care să asigure condiţii mai bune de lucru. Am trecut astfel la confecţionarea unor planşe ce permit executarea de desene cu format maxim A. 2 şi care, totodată, creează condiţiuni comode de lucru pe scaun (scaunul are dispozitive de rotire, ridicare şi coborîre, încît poate fi utilizat de ucenici de diferite înălţimi fără a împiedica vizibilitatea la tablă). Planşeta confecţionată de noi poate căpăta înclinări după nevoie. Ea este prevăzută cu o riglă care se poate deplasa paralel cu ea însăşi, cu ajutorul a 2 ghidaje, cu o lampă electrică ce se poate deplasa după nevoie şi cu un dispozitiv conţinînd oglinzi în cele trei plane de proiecţie, care uşurează executarea desenelor tehnice după piesă. Acest dispozitiv este basculant şi este prevăzut cu o greutate care permite menţinerea celor trei plane în poziţia lor normală, indiferent de înclinarea planşetei.

Planşetele au fost executate din materiale feroase recuperate, de către ucenicii lăcătuşi mecanici montatori din anul II, sub conducerea maistrului Dumitru Ursu. Datorită lor, lecţiile de desen tehnic se desfăşoară acum în condiţii bune, asigurînd o temeinică pregătire a ucenicilor.

NICOLAE BUCUR
director al şcolii profesionale
„Clement Gottwald" — Bucureşti

Propuneri pentru îmbunătăţirea manualelor

● *De curînd, în cadrul unui schimb de experienţă organizat la Buzău, la care au participat pedagogi din şcolile profesionale ale Ministerului Transporturilor şi Telecomunicaţiilor, s-a analizat conţinutul manualului „Montatori de locomotive" de ing. Gabriel Popovici.*

Recenzia prezentată de prof. ing. Gh. Gălăţeanu precum şi discuţiile purtate de cadrele didactice au arătat deficienţe ale manualului ca: rămînerea în urmă faţă de ultimele cuceriri ale tehnicii în acest domeniu, formulări care îngreunează înţelegerea anumite probleme. S-au făcut propuneri concrete pentru îmbunătăţirea manualului.

Ce metode folosesc în organizarea experienţelor de chimie analitică

În anul acesta şi în anii care vor veni, industria chimică din ţara noastră va cunoaşte o dezvoltare fără precedent, care o va situa la înălţimea celor mai moderne şi mai perfecţionate sectoare industriale. Vor intra în funcţiune 8 noi uzine chimice şi 28 de secţii noi la fabricile existente, iar în unele domenii, cum sînt cele ale producţiei de îngrăşăminte chimice şi mase plastice, de răşini sintetice etc., producţia se va dubla şi chiar se va tripla încă în cursul anului acesta. Pregătirea viitorilor tehnicieni chimişti în şcolile tehnice din sectorul petrol-chimie trebuie desfăşurată tocmai în lumina acestor mărete perspective de dezvoltare a industriei noastre chimice.

Buna pregătire a cadrelor de tehnicieni necesari noilor fabrici şi uzine chimice cere să se asigure o predare corespunzătoare în şcolile din sectorul petrol-chimie. O mare atenţie trebuie să se acorde îndeosebi predării chimiei analitice, menită să asigure înarmarea viitorilor tehnicieni chimişti cu cunoştinţe şi deprinderi temeinice pentru munca în secţiile şi laboratoarele uzinelor chimice.

În munca mea de predare a chimiei analitice dau cea mai mare însemnătate efectuării experienţelor, socotind că acestea constituie un mijloc principal de formare a deprinderilor de muncă. Într-adevăr, majoritatea experienţelor care se efectuează la chimia analitică — şi în primul rînd determinările analitice — reprezintă lucrări de bază pe care viitorii tehnicieni vor trebui să le execute în producţie. De aceea caut ca experienţele să se desfăşoare cît mai corect, cu rezultate cît mai bune.

În primele lecţii de chimie analitică din acest an le-am prezentat elevilor mei utilajul necesar experienţelor care urmau să fie efectuate în timpul lecţiilor, ca şi cel necesar lucrărilor de laborator. De asemenea le-am arătat cum se pot executa anumite operaţii şi experienţe chiar atunci cînd nu dispunem de întreg utilajul necesar.

De fiecare dată, înainte de începerea experienţelor, le descriu elevilor fiecare aparat în parte, precum şi modul de manipulare a lui. Dacă aparatul este complicat, îl demontăm în părţile componente (cînd e posibil), apoi desenăm pe tablă schema. Încheie explicaţiile cu prezentarea substanţelor cu care vor lucra elevii în cazul cînd acestea nu le sînt cunoscute.

În unele cazuri — mai ales atunci cînd lucrările practice sînt mai grele — organizez o aşa-zisă experienţă orală, adică verific în ce măsură au înţeles elevii lucrarea practică pe care urmează s-o efectueze. Întotdeauna îi previn că, dacă nu se iau anumite măsuri de precauţie, experienţele pot să nu reuşească. De exemplu, precipitarea cationilor din grupa a II-a analitică cu reactivul de grupă, respectiv hidrogenul sulfurat, are loc numai dacă soluţia este suficient de acidulată cu acid clorhidric şi nu conţine nici un procent de acid azotic.

Cînd se aşează aparatele pe masa de demonstraţie şi pe mesele de lucru ale elevilor, cer să se îndepărteze tot ceea ce nu se referă la experienţa respectivă şi ar putea distrage atenţia elevilor. În cazul cînd se fac mai multe experienţe în aceeaşi şedinţă, aparatele, reactivii, preparatele şi tot ce este necesar se grupează separat pentru fiecare experienţă.

Mijlocul mesei de demonstraţii este lăsat liber, pentru a se putea aduce acolo aparatele care se descriu şi care trebuie să fie bine văzute de elevi. De asemenea, caut ca aparatele cu care se lucrează de obicei în lumină puternică cum sînt microscoapele, să fie cît mai bine luminate.

În cazurile cînd detaliile experienţei sînt vizibile cu greutate şi este important ca elevii să vadă cît mai limpede toate amănuntele fenomenului, experienţa se efectuează între rîndurile de bănci. În alte cazuri cer elevilor să se apropie de masă şi să se aranjeze astfel încît să poată urmări cu toţii fenomenul.

De multe ori materialele iniţiale, produsele reacţiei, sau vreun aparat mărunt trebuie arătate elevilor din apropiere. Pentru ca să nu se fărîmiţeze unitatea lecţiei şi să nu se piardă timp, în asemenea cazuri trec printre mesele elevilor şi le arăt obiectul sau substanţa respectivă, dîndu-le în acelaşi timp şi lămuririle necesare.

Deoarece nu este posibil ca toate experienţele de laborator să fie efectuate inidividual de către fiecare elev, activitatea obişnuită în laborator se desfăşoară pe grupe mici. Fiecare grupă poartă un număr — în ordinea în care stau la mesele de lucru. O experienţă este efectuată de cei care lucrează la masa I-a, următoarea de cei de la masa a II-a şi aşa mai departe. În felul acesta, toate cele 5 grupe de elevi execută, prin rotaţie, toate lucrările şi elevii sînt atraşi deopotrivă la lucru.

Pentru a-i deprinde pe elevi cu activitatea ordonată şi folosirea economică a substanţelor, dau fiecărei grupe reactivi şi materiale în cantităţi determinate, în eprubete etichetate.

Ajutorul acordat elevilor în timpul lucrului se îndreaptă în primul rînd către cei care întîrzie în efectuarea experienţei sau nu reuşesc s-o ducă la capăt. Ţinînd seama de faptul că în efectuarea experienţelor se ivesc greutăţi datorite dificultăţilor de procurare a unor date, am întocmit tabele care indică reactivii principali şi metodele de lucru. În felul acesta elevii şi au fixat mai bine cunoştinţele privitoare la reactivii specifici anumitor elemente, precum şi o serie de procedee deosebit de utile mai ales la analiza calitativă a anionilor şi cationilor, unde se cere mai multă atenţie.

Lucrările de laborator se termină cu puţin înainte de sfîrşitul orei, pentru ca ele să poată fi analizate şi să se poată pune în ordine mesele de lucru.

Desfăşurate în acest fel, experienţele de chimie analitică dau elevilor posibilitatea să-şi însuşească cunoştinţe şi deprinderi temeinice. Aceasta o dovedeşte munca lor practică în producţie, unde reuşesc să efectueze toate determinările cantitative şi calitative cerute de tehnica modernă a industriei chimice.

Ing. MARIA SAUCA
profesoară la şcoala tehnică de petrol-chimie — Buşteni

Pregătirea cadrelor pentru industria bunurilor de consum

Recent, Ministerul Industriei Bunurilor de Consum a organizat o consfătuire cu toți directorii școlilor profesionale și tehnice din sistemul său și cu reprezentanți ai întreprinderilor care tutelează aceste școli. În cadrul consfătuirii s-a analizat activitatea școlilor în primul trimestru și s-au stabilit noi măsuri care să asigure desfășurarea muncii de pregătire a ucenicilor și elevilor în conformitate cu sarcinile trasate industriei bunurilor de consum de către Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958.

Raportul prezentat la consfătuire de ing. P. Precupețu, șeful serviciului de învățămînt din M.I.B.C., s-a ocupat de problemele recrutării și selecționării elevilor în școlile profesionale și tehnice de maiștri aparținînd ministerului și a analizat felul cum se desfășoară învățămîntul teoretic și practic în aceste școli, insistînd în mod deosebit asupra activității în atelierele-școală și în întreprinderi. Toate școlile profesionale de ucenici pentru industria ușoară — s-a arătat în raport — au ateliere-școală, în majoritate bine dotate cu utilaj, asigurînd condițiile necesare pentru desfășurarea cu succes a învățămîntului practic.

În multe școli s-au înregistrat rezultate frumoase și în munca educativă. Din păcate, însă, la unele școli (centrul școlar al industriei ușoare din Tîrgu Mureș, centrul școlar alimentar „Filimon Sîrbu" din București etc.) cadrele didactice nu dau atenția cuvenită muncii de educare a ucenicilor și elevilor. Pentru îmbunătățirea activității educative este necesar să se înlăture deficiențele constatate în munca unor diriginți și pedagogi și să se acorde o mai mare atenție educării politice a ucenicilor și elevilor.

Raportul a arătat că, în vederea îndeplinirii cu succes a sarcinilor reieșite din documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, conducerile școlilor și întreprinderilor tutelare trebuie să acorde o mai mare atenție îmbunătățirii activității de instruire a viitorilor muncitori și maiștri. Este necesar să se ridice calitatea predării și a instruirii practice, să se intensifice munca de sprijinire a atelierelor-școală de către întreprinderi. Atelierele-școală vor fi organizate pe principiul unităților productive, astfel ca prin realizarea planului de lucrări utile fiecare școală să-și acopere o parte cît mai mare din cheltuielile de întreținere.

Participanții la consfătuire au ascultat, de asemenea, două informări cu privire la școlarizarea elevilor și ucenicilor (prezentată de centrul școlar M.I.B.C. din Cluj) și cu privire la învățămîntul practic (prezentată de școala profesională „Tehno-Metal" din București).

Directorul centrului școlar pentru industria ușoară din Cluj a scos în evidență, în informarea pe care a prezentat-o, condițiile bune create de partid și guvern pentru desfășurarea învățămîntului profesional și tehnic, condiții care asigură cuprinderea în aceste școli a unui număr tot mai mare de ucenici și elevi și instruirea temeinică a acestora. Astfel, centrul școlar din Cluj dispune de o puternică bază didactico-materială. Atelierul-școală se află chiar în incinta școlii, ceea ce asigură posibilități bune de organizare a muncii științifice. A fost îmbogățit substanțial materialul didactic, laboratoarele au fost înzestrate cu utilaje noi, s-a realizat un club dotat cu o bibliotecă bogată. Cadrele didactice de la centrul școlar din Cluj s-au preocupat cu grijă de recrutarea și selecționarea ucenicilor și elevilor, ducînd o muncă susținută de popularizare a școlii. Ca urmare, la examenul de admitere s-au prezentat un mare număr de tineri. Acum, efortul principal al cadrelor didactice se îndreaptă către remedierea deficiențelor care mai există în pregătirea teoretică și practică a ucenicilor, deficiențe relevate cu deosebită claritate cu prilejul lucrărilor de încheiere a trimestrului. Astfel din cauză că unii profesori și maiștri n-au ținut suficient seama de nivelul cunoștințelor cu care veneau ucenicii din școala de 7 ani, unii dintre ucenici nu au putut asimila în bune condițiuni materialul predat și nu au primit note de trecere la toate materiile. Analizîndu-și lipsurile în cadrul consiliului pedagogic, profesorii și maiștrii școlii au ajuns la concluzia că dispun de toate mijloacele pentru a ridica nivelul la învățătură al ucenicilor.

În informarea prezentată de școala profesională „Tehno-Metal" din București s-a vorbit despre instruirea practică a ucenicilor, atît în cele patru ateliere pe care le are școala, cît și în întreprinderi. Pornind de la faptul că norma de învățămînt a ucenicilor trebuie să-i pregătească pe tineri pentru îndeplinirea normei de producție în întreprinderi, școala a organizat consecvent normarea lucrărilor ucenicilor în atelierele-școală. Astfel s-au putut determina cu precizie priceperile și deprinderile profesionale legate de meseria pe care trebuie să și-o însușească ucenicii. În stabilirea normelor de producție pentru munca în ateliere școala a ținut seama ca acestea să se aplice numai la durata timpului prevăzut pentru instructajul curent. Astfel, dacă momentul organizatoric, instructajul introductiv și de încheiere, precum și pauzele acordate elevilor totalizează 60 de minute, durata timpului de producție a elevilor va fi de 300 minute, adică diferența între cele 6 ore prevăzute pentru lecția de învățămînt practic și timpii auxiliari. Au fost fixați coeficienți de corectare pe baza cărora s-au redus, în funcție de stadiul de calificare al ucenicilor, normele de producție din întreprinderi. Coeficienții de corectare la operațiile manuale de producție au trebuit să aibă valori mai mari decît la mașini.

Cunoscînd normele de producție, ucenicii s-au străduit să aplice cele mai potrivite procedee de muncă în vederea realizării și depășirii sarcinilor care le reveneau.

Școala și-a propus ca în cel de al doilea trimestru să analizeze caracterul științific și educativ al normelor de învățămînt și să îmbunătățească mai mult coeficienții de corectare față de normele de producție, aceasta contribuind la o mai bună pregătire a viitorilor muncitori și tehnicieni.

Luînd cuvîntul în consfătuire, numeroși directori de școli și directori de întreprinderi au vorbit despre sarcinile care le revin în domeniul pregătirii unor muncitori și tehnicieni capabili să contribuie la sporirea producției de țesături, de ulei, zahăr și a altor numeroase produse de larg consum. Dezbaterea problemelor legate de pregătirea cadrelor pentru industria bunurilor de consum în lumina documentelor Plenarei Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn din 26—28 noiembrie 1958 a contribuit la mai buna pregătire a școlilor în vederea îndeplinirii sarcinilor care le revin.

G. ROȘU

Un nou obiectiv industrial pe harta țării: CHISCANI

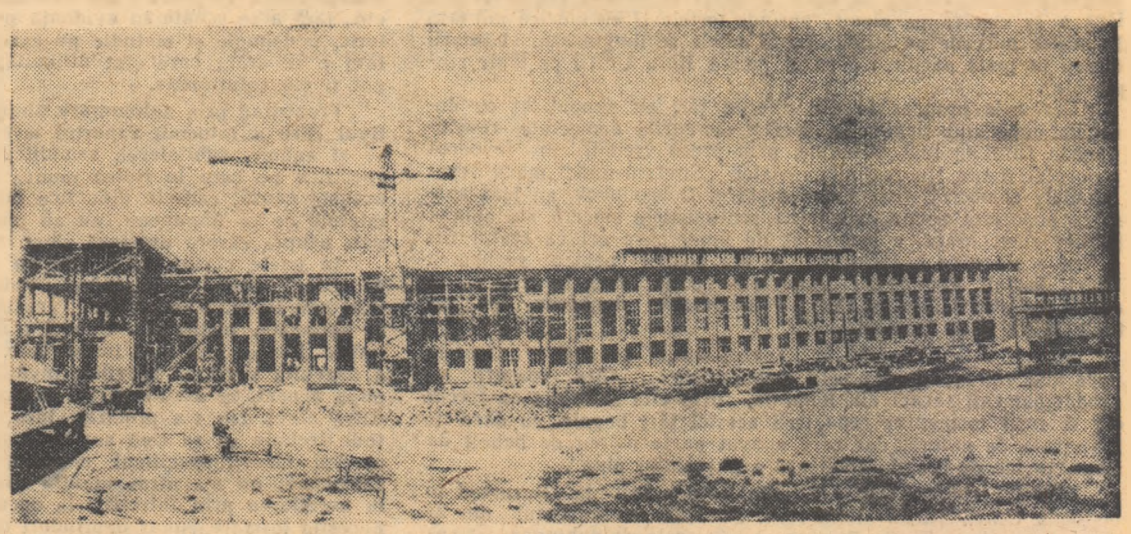

Prima convorbire pe șantier:

— Vă rugăm să nu mai scrieți Chîșcani și nici Chișcani. Noi sîntem șantierul de la **Chiscani**.

Stau de vorbă cu directorul viitorului combinat, „beneficiarul", cum i se spune lui și micului colectiv de oameni ce veghează la ceea ce va fi mîine aici. Tot ce se vede acum, îmi spune el, a fost creat de mîinile constructorilor. La început, cum ar spune povestea, nu au găsit aici nimic. Un drum de țară prăfos, cîteva case. Și iată: au apărut o nouă stație de cale ferată, 5 km. de drum de fier, 16 km. de șosele, blocuri de locuințe, schela metalică a unui combinat de mari proporții, un port nou. Toate acestea au intrat în peisaj ca și cînd ar fi existat de cînd lumea. Dar oamenii știu că toate sînt rodul mîinilor lor. De aceea privesc toate aceste înfăptuiri cu deosebită dragoste și fiecare se simte răspunzător de tot ceea ce se petrece pe șantier. Una din principalele bătălii care se poartă pe șantier este lupta împotriva risipei. Ingineri, tehnicieni și muncitori folosesc materialele care le sînt încredințate cu maximum de grijă și nu admit să se piardă nici cel mai mărunt șurub.

Pe schelă, la cota cea mai înaltă, acolo unde bat toate vînturile, lucrează zidarul Bădescu cu brigada lui de 14 tineri. Brigada I. C. Frimu, „bătrînă" de doi ani. Dar în cei doi ani, din brigada aceasta s-au născut altele, zeci. Foștii ucenici Ilie Popescu, Matei Steiărel, Nicolae Pană, Nicolae Fieraru au devenit la rîndul lor șefi de brigadă și au pornit să răzbească sectoarele cele mai grele ale șantierului.

— Și cum îi ajuți pe băieți, moș Bădescu?

— Îi învăț și eu ce știu. N-am, din păcate, decît patru clase primare. Ei au de pe acum și vor avea școală mai multă. Eu am urmat în schimb 30 de ani de facultate pe schelă. Îi învăț în facultatea mea. Îi învăț zidăria. Și-i mai învăț ceva: o viață cu adevărat frumoasă poate să fie numai viața închinată muncii.

Șantierul, marea școală a muncii...

Elevii de astăzi ai acestei uriașe școli sînt cei ce pînă mai ieri au urmat cursurile școlilor tehnice, profesionale. Șantierul, pentru cei mai mulți dintre ei, constituie examenul de maturitate, încercarea cea mare. Le stau într-ajutor brigadierii cu experiență ca moș Bădescu, Traian Bărdahan, Dumitru Coman. Și nu numai cu sfatul și cu supravegherea muncii. Ei, cei vîrstnici, organizează cursuri. Roadele acestei munci unite datorită căreia elevul de ieri, înarmat numai cu noțiunile de bază, a devenit astăzi muncitor fruntaș, se întîlnesc pe șantier, la fiecare pas. Sînt și băieții din brigada lui moș Bădescu care acum știu să organizeze singuri alte brigăzi. Sînt și constructorii cunoscuți pe întreg șantierul, Petre Panait, Petre Frigescu, Ion Spătaru.

A început anul trecut munca de ridicare a portului. O mare bătălie cu apa. Digul, de aproape un kilometru, era amenințat de valurile năvalnice ale Dunării. Echipe de salvare alcătuite din comuniști, candidați de partid, utemiști au veghea zile și nopți, au înfruntat apa, frigul, vînturile și au izbîndit. Digul a fost salvat.

Au salvat digul și au început o nouă bătălie. Trei zile și două nopți fără odihnă au turnat „chesonul" — un inel de 18 metri lățime și 30 metri înălțime. Și în lupta cu timpul au cîștigat încă 10 ore.

În această nouă înfruntare a naturii cu omul, și-au verificat forțele mulți tineri veniți aici, pe șantier, direct din școli. Brigăzile de muncitori care au lucrat la calea ferată din port au fost conduse de inginerul Cornel Stănescu. Îl întîlneai în sectoarele cele mai grele ale construcției hidrotehnice, învățînd la marea școală a șantierului.

Ei au făcut totul...

Au croit cu mîinile lor lucrări minunate. Lucrări care se realizau pentru prima oară în țara noastră. Au descifrat cu pricepere literatura tehnicii celei mai înalte și au turnat-o în fier și beton.

Combinatul de la Chiscani, cu complexitatea construcțiilor sale, cu ponderea pe care o va avea curînd în economia noastră națională, este, în același timp, un simbol al relațiilor socialiste între țările lagărului păcii: utilajul de fabricație poartă marca uzinelor din R. D. Germană, instalațiile energetice și electrice sînt livrate de R. Cehoslovacă, portul va purta mărcile fabricilor din R. P. Polonă.

Pe o suprafață de peste 400.000 de ha. se întinde, pînă mai ieri misterioasă, Delta Dunării. Aproape 65% din această suprafață este acoperită de stuf. Pe dimensiunile planetei noastre cele 65 de procente înseamnă o treime din producția mondială de stuf compact. Cel de al II-lea Congres al partidului a hotărît ca acest tezaur să fie valorificat și să-și ocupe locul ce i se cuvine în marea industrie a țării. Din aceste hotărîri s-a născut Combinatul de la Chiscani, care va da zeci de mii de tone celuloză și cartoane. Și toate acestea se vor transforma la rîndul lor în sute de mii de metri de mătase, țesături, hîrtie, în afară de produse chimice pentru industria petroliferă sau plăci aglomerate pentru marile construcții socialiste.

În această uzină a socialismului, bogăția pămîntului va deveni o nesecată bogăție pentru om...

În cîțiva ani, combinatul va fi dat în exploatare. Constructorii, zidarii, montorii, hidrotehnicienii vor pleca spre alte șantiere. Și atunci va începe marea bătălie pentru pregătirea noilor cadre necesare combinatului? Nu. Bătălia pentru calificare a început odată cu punerea pietrei de fundament a construcției. La Brăila s-a înființat o școală profesională. La Bușteni, la școala tehnică, brăilenii și-au format o clasă a lor. În întreaga țară, la școli de maiștri, în întreprinderi cu specific asemănător, lucrează de pe acum, cu perspectiva sosirii la Chiscani, zeci de oameni ai combinatului. Institutul politehnic din Iași va repartiza aci absolvenții anilor IV și V. Grupuri de ingineri și muncitori pleacă la specializare în R. D. Germană și R. Cehoslovacă.

Împreună, montorii, constructorii, hidrotehnicienii luptă cu vîntul, cu apa și gerul; în fabrici sau abia pe băncile școlilor, alte sute de oameni duc lupta pentru însușirea limbajului dificil al tehnicii, pentru cucerirea unei înalte calificări.

ADRIANA STOICA

24 ianuarie 1859—24 ianuarie 1959

Acum un veac

La 24 ianuarie se împlinesc 100 de ani de la Unirea Ţării Romîneşti cu Moldova şi formarea statului naţional — eveniment de mare importanţă pentru istoria patriei noastre.

Redăm mai jos, pe baza mărturiilor unor contemporani ai actului Unirii şi pe baza unor documente ale vremii, momente din desfăşurarea alegerii lui Alexandru Ioan Cuza ca domn al Moldovei şi al Ţării Romîneşti *).

„Noul Domn, Alexandru Ioan Cuza, se urcă la tribună şi, în faţa adunării şi a ţării, face următorul jurămînt: **„Jur în faţa ţării mele, că voi păzi cu sfinţenie drepturile şi interesele patriei, că voi fi credincios Constituţiei, în textul şi în spiritul ei, că în toată domnia mea, voi priveghea la respectarea legilor pentru toţi şi în toate... neavînd înaintea ochilor mei decît binele şi fericirea patriei romîne"**

Alegerea lui Cuza ca Domn al Moldovei de către elementele progresiste a corespuns dorinţelor poporului. Elementele reacţionare şi, în special, marea boerime au primit o puternică lovitură. Un consul străin făcea următoarea reflecţie cu privire la alegerea lui Cuza din 5 ianuarie 1859: **„Pentru întîia oară în Moldova, o alegere s-a făcut fără să se cheltuiască un galben... Principele Mihail Sturdza nu s-a dat îndărăt a oferi mai multe milioane pentru a cumpăra glasuri. Pretutindenea a fost respins... Alegerea colonelului Cuza este izbînda deplină a ideilor înaintate „vechiul sistem de corupţie şi-a trăit traiul"**

In noaptea de 23 spre 24 ianuarie, pe străzile Bucureştiului umblau numeroase cete de oameni din popor, pentru a veghea ca nu cumva să fie ales în secret Domn vreun reacţionar.

„Toată noaptea — scria „Revista Carpaţilor" — se petrecu într-un neastîmpăr, atît din partea poporului, cît şi din partea guvernului".

In dimineaţa zilei de 24 ianuarie, deputaţii partidei naţionale au hotărît să facă apel la mase în caz că reacţiunea se va opune alegerii lui Cuza ca Domn. **„Hotărîrea care se luase de comitetul unionist — arăta I. T. Valentineanu, unul dintre conducătorii unioniştilor — era ca îndată ce conservatorii sau albii din Cameră ar persista în alegerea lui Bibescu Vodă, poporul din dealul şi curtea mitropoliei, uniţi cu poporul de la Filaret, să năvălească în Cameră şi să o silească a proclama ca ales pe alesul Moldovei".**

In şedinţa a treia a adunării elective din 24 ianuarie, Alexandru Ioan Cuza a fost ales în unanimitate Domn al Ţării Romîneşti. Intr-un raport consular se arăta că, la această proclamare, **„toată sala se ridică şi sala răsună de aplauzele şi strigătele, de trei ori repetate, ale deputaţilor şi publicului „Să trăiască unirea", „Să trăiască Alexandru Ioan Cuza".**

Entuziasmul mulţimii era de nedescris. Mii de oameni se îngrămădeau spre mitropolie. Intr-o corespondenţă din Bucureşti, trimisă ziarului „Steaua Dunării" se descrie entuziasmul poporului în seara zilei de 24 ianuarie în felul următor: **„Clopotele Capitalei încep a suna şi o dulce ploaie, prevestitoare de abundenţă şi prosperitate, începu să cadă. Poporul în delirul său neînfrînat... fără a se supăra pe ploaie, aprinde torţele şi cu muzica militară în mijloc purcede pe uliţă. Toate casele se iluminează. Lăutarii cîntau în toate părţile... poporul jucînd Hora Unirii pe toate răspîntiile".**

Cercurile progresiste din diferite ţări au simpatizat cu dorinţele poporului romîn. In special, cercurile democrate revoluţionare ruse au luat atitudine, prin presa vremii, în favoarea poporului romîn. In paginile revistei „Sovremennik" marii revoluţionari democraţi ruşi Cernişevski şi Dobroliubov au luat apărarea poporului romîn exprimînd sentimentele sincere ale opiniei publice ruse. Marx a subliniat de numeroase ori că statul rus a fost acela care a făcut tot ce era posibil pentru realizarea Unirii Ţărilor Romîneşti: **„Austria — scria Marx în 1857 — se opune tot atît de serios Unirii Principatelor dunărene, pe cît tinde Rusia să o înfăptuiască".**

Intr-un articol apărut în „Sovremennik" se susţin interesele poporului romîn de pe poziţii democratice: **„...Cîte veacuri au răbdat oamenii săraci din Romînia, prin cîte suferinţe au trecut ei! A sosit momentul renaşterii acestei ţări bogate, cu dărnicie înzestrată de natură, dar care a avut parte mereu de bubuit de arme, în loc de brazda roditoare a paşnicului plug".**

Ziaristul progresist rus Elisiţin, care a fost la Bucureşti în perioada Unirii Ţărilor Romîneşti, salutînd evenimentul din 24 ianuarie, arăta: **„Ţările Romîne, după secole de subjugare şi suferinţe vor păşi înainte, iar 24 ianuarie va fi într-adevăr pentru ele una din zilele istorice şi de tradiţie".**

*) După materiale citate în lucrarea lui N. Ceachir „100 ani de la unirea principatelor", Editura Militară, 1958.

Intîmpinînd centenarul

Se apropie 24 ianuarie ziua în care poporul nostru sărbătoreşte Centenarul Unirii Ţărilor Romîne.

Şcolile se pregătesc şi ele de sărbătoare.

Pentru a oferi şcolarilor o informare mai largă asupra evenimentelor petrecute în ţara noastră cu 100 de ani în urmă, colectivul pedagogic al Şcolii medii nr. 33 din Capitală a organizat pentru elevi în timpul vacanţei de iarnă o excursie documentară la Iaşi.

Sub conducerea profesorilor de specialitate, copiii vor vizita fosta reşedinţă domnească a lui Alexandru Ioan Cuza, expoziţii, case memoriale, muzee din care vor avea foarte multe de învăţat.

Este de menţionat sprijinul pe care l-a primit şcoala în organizarea acestei excursii din partea Secţiei de învăţămînt şi cultură a oraşului Iaşi.

Excursia documentară, condusă de tov. prof. Eleonora Fotescu, director adjunct al şcolii, oferă un minunat prilej de a dezvolta dragostea elevilor faţă de poporul muncitor şi faţă de tradiţiile lui progresiste.

In şcolile oraşului Iaşi a început pregătirea unui concurs literar istoric pe tema: Importanţa Unirii Ţărilor Romîne.

De asemenea, între 10-15 ianuarie a.c. în şcolile oraşului Timişoara se va desfăşura un concurs cu tema: Unirea, oglindită în literatură.

Aceste concursuri, organizate din iniţiativa organelor locale, au stîrnit un interes deosebit în rîndurile elevilor.

Profesorii de istorie din raionul Fălticeni ajută cu dragoste colectivul muzeului raional să pregătească materialele necesare expoziţiei închinate Centenarului Unirii Ţărilor Romîne, expoziţie ce se va deschide în curînd.

Colectivul pedagogic al Şcolii medii „Aurel Vlaicu" din Capitală se ocupă de organizarea unei serbări al cărei program va fi realizat cu participarea elevilor şi cu concursul cadrelor didactice de specialitate. Serbarea va cuprinde o conferinţă despre importanţa actului de la 24 ianuarie 1859 pe care o va ţine tov. prof. Petre Munteanu, secretarul organizaţiei de partid. In program mai sînt prevăzute recitări, cîntece patriotice ş.a.

Multe şcoli din Capitală organizează în zilele acestea vizite cu elevii la Muzeul Militar, care se află în clădirea fostului Ştab domnesc din vremea lui Cuza şi unde sînt expuse numeroase documente ale timpului.

La cercul de radiofonie de la Palatul pionierilor din Bucureşti.

O DISCUŢIE în consiliul pedagogic

Valoarea unei şedinţe de analiză a muncii — ca a oricărei acţiuni desfăşurate în şcoală, de altfel — nu poate fi despărţită de rezultatele acesteia, de eficacitatea ei practică. Din acest punct de vedere am căutat să apreciem şedinţa consiliului pedagogic care a avut loc zilele acestea la Şcoala medie nr. 29 din Bucureşti.

Deşi cuprinzător şi bogat în exemple, raportul prezentat de tovarăşa Rea Silvia Georgescu, directoarea şcolii, a avut un caracter pur descriptiv, reducîndu-se în mare parte la simpla prezentare — necritică şi nediferenţiată — a activităţii cadrelor didactice. Spre exemplu, în paragraful referitor la activitatea practică desfăşurată în ateliere s-a arătat cîţi elevi efectuează practica în atelierul şcolii profesionale nr. 9 şi cîţi în întreprinderi, ce lucrări au executat ei în cursul trimestrului etc., fără a se scoate în evidenţă problemele de ordin organizatoric, pedagogic şi metodic pe care le ridică această activitate, fără a se arăta care sînt dificultăţile în acest sector şi cum pot fi ele soluţionate.

Procedînd prin aglomerare abuzivă de fapte şi nume, colectivul care a întocmit raportul a pierdut din vedere esenţialul — şi anume, subliniere a semnificaţiilor, reliefarea problemelor specifice pe care le ridică munca în şcoala respectivă. Din această cauză, cadrele didactice nu au putut desprinde învăţămintele ce se impuneau, nu au putut reţine obiectivele principale asupra cărora urmează să-şi îndrepte atenţia în viitor.

In unele cazuri, în raport au fost menţionate metodele şi procedeele folosite de cadrele didactice la diferite clase, materii sau lecţii. Adesea, însă, acestea au fost doar enunţate, nu şi apreciate, justificate. Uneori s-au făcut şi recomandări metodice. Ele au fost însă incomplete. Astfel, s-a arătat că, pentru a dezvolta vorbirea elevilor, învăţătorii şi profesorii trebuie să pună accent, în ascultare, pe expunerea liberă a subiectului de către elevi. Nu s-a precizat, însă, că în folosirea acestei metode trebuie să se ţină seama de o serie de factori cum sînt nivelul clasei, specificul materiei sau conţinutul lecţiei. De asemenea, nu s-a atras atenţia asupra faptului că trecerea de la ascultarea prin întrebări la ascultarea pe bază de expunere necesită formarea unor deprinderi corespunzătoare la elevi.

Deosebit de grav este faptul că raportul s-a încheiat fără a se trage concluzii asupra muncii desfăşurate în cursul trimestrului întîi, fără a se stabili sarcinile şi măsurile ce se impun pentru etapa următoare. De fapt, ţinînd seama de felul în care raportul a fost conceput, acest lucru nici nu era posibil, întrucît concluziile nu puteau fi desprinse din simpla relatare a faptelor, ci numai pe baza analizei lor.

Fiind întocmit pe baza unui punctaj transmis de către secţia de învăţămînt, raportul a avut, ce-i drept, un caracter sistematic, organizat. Din păcate, conducerea şcolii nu a înţeles că planul transmis de către secţia de învăţămînt trebuie să constituie numai un ghid în elaborarea raportului, nu un tipar în care să fie turnate faptele brute.

O serioasă deficienţă a raportului a fost lipsa de combativitate a acestuia. Apreciind după conţinutul raportului, oricine ar putea crede că la Şcoala medie nr. 29 lucrurile merg foarte bine. Această impresie este contrazisă, însă, în primul rînd de datele privind situaţia la învăţătură a elevilor, care, deşi a înregistrat un progres faţă de trimestrul întîi din anul şcolar trecut, este încă departe de a fi satisfăcătoare. Pe alocuri, extrem de rar, lipsurile au fost pomenite — dar, strecurate cu timiditate printre rînduri, s-au pierdut în masa aprecierilor elogioase. In unele cazuri, lipsurile nu au fost nici măcar semnalate. Aşa, spre exemplu, cercetînd cataloagele, se poate constata că mare parte din elevi sînt corigenţi la muzică — îndeosebi la clasa a VII-a „A", unde dintr-un total de 25 elevi, 10 sînt căzuţi la această materie. In raport, însă, situaţia respectivă nici nu este măcar luată în discuţie.

Trebuie să înţelegem că ocolirea criticii nu aduce servicii, ci prejudicii grave atît celui în cauză, cît mai ales muncii din şcoală.

Mai apropiate de problemele concrete ale şcolii, discuţiile s-au referit totuşi, în cea mai mare parte, la aspecte de ordin material şi mult mai puţin la problemele de conţinut ale muncii. Toate aceste lipsuri se datoresc în mare parte faptului că întreg colectivul cadrelor didactice din şcoală nu a înţeles că rostul şedinţei de încheiere a trimestrului este de a stabili — pe baza analizei problemelor de conţinut ridicate de munca şcolii — măsuri concrete pentru îmbunătăţirea activităţii în etapa următoare.

Este necesar ca, măcar acum, la începutul trimestrului al doilea, colectivul pedagogic de la Şcoala medie nr. 29 să-şi analizeze cu seriozitate munca şi să tragă concluziile cuvenite, în aşa fel încît fiecare învăţător şi profesor să fie pe deplin lămurit asupra sarcinilor ce-i revin.

I. ADRIAN

Educaţie sanitară

În toată ţara a avut loc faza pe şcoală a întrecerilor între colectivele posturilor sanitare şcolare din clasele a V-a şi a VIII-a ale şcolilor elementare şi medii de cultură generală şi din anul I al şcolilor profesionale.

Intrecerea a fost precedată de o largă activitate educativ-sanitară în rîndurile tineretului şcolar şi a prilejuit o trecere în revistă a pregătirii teoretice şi practice pe care au primit-o membrii colectivelor posturilor sanitare prin cursurile sanitare.

In oraşul Tîrgovişte s-au prezentat la întrecere 20 de colective de la cele 9 şcoli din localitate. Colectivul postului sanitar de la Şcoala elementară nr. 2, pe lîngă răspunsurile bune la probele teoretice şi practice, a desfăşurat şi o frumoasă activitate la locul de muncă. S-au mai prezentat bine colectivele posturilor sanitare de la Şcoala medie nr. 3 din acest oraş. Menţionăm că în bună măsură aceste rezultate se datoresc şi sprijinului pe care l-au acordat posturilor sanitare directorii şcolilor şi secţia orăşenească de învăţămînt şi cultură.

S-au prezentat cu succes la întrecere şi o serie de colective ale posturilor sanitare de la şcolile din oraşul Bucureşti. Reţinem faptul că la Şcoala elementară nr. 3 din raionul I. V. Stalin au participat la întrecere trei colective, toate clasîndu-se pe primul loc. Rezultate bune au mai obţinut şi colectivele de la şcolile medii nr. 10, nr. 25, nr. 19, elementare nr. 127, 114 şi 46 din oraşul Bucureşti, precum şi cele de la Şcoala elementară nr. 1 şi Şcoala medie nr. 6 din Iaşi, Şcoala profesională de la fabrica de rulmenţi din Bîrlad şi altele.

Acum, colectivele posturilor sanitare şcolare se vor pregăti pentru faza raională ce va avea loc în vacanţa de primăvară.

Intrecerea a avut un puternic efect educativ asupra elevilor.

Predarea temei:

Prelucrarea metalelor la cald

La începutul trimestrului al doilea, elevii claselor a VII-a vor studia în cadrul lucrărilor de atelier tema „Prelucrarea metalelor la cald", care are o mare însemnătate în înarmarea lor cu cunoștințe și deprinderi practice. Acum, cînd își alcătuiesc planul calendaristic pentru trimestrul II, profesorii-maiștri care conduc lucrările de atelier trebuie să acorde toată grija pregătirii în vederea predării acestei teme.

În primul rînd este necesar să se asigure o bună planificare a lecțiilor, spre a se folosi cît mai bine timpul prevăzut în programă pentru predarea acestei teme (8 lecții a cîte 2 ore fiecare). S-ar putea alcătui, de pildă, un plan de felul următor: în lecția întîia — cunoașterea atelierului de forjă, cunoștințe despre sculele, dispozitivele și materialele folosite la lucrările de forjă; la lecția a doua — cunoștințe și deprinderi pentru tăierea metalelor; lecția a treia — despre întindere și lățire; lecția a patra — despre refulare; lecția a cincea — despre îndoirea metalelor la cald; lecția a șasea — despre găurire; lecția a șaptea — despre tratamente termice, iar lecția a opta — lucrare de control.

Este necesar ca în desfășurarea fiecărei lecții profesorii-maiștri să asigure o permanentă îmbinare a cunoștințelor teoretice ale elevilor cu activitatea practică a acestora. În acest scop ei trebuie să stabilească din timp ce obiecte vor confecționa elevii și ce cunoștințe teoretice (de fizică, chimie etc.) se vor folosi în decursul lucrului, studiind în prealabil acele capitole din manualele de fizică, chimie, tehnologie etc. care au legătură cu lecția. Totodată, trebuie să se folosească pe larg materialul didactic (planșe, stasuri, scule, mostre etc.).

În funcție de obiectul ales pentru confecționare se stabilesc sculele și materialele necesare. De exemplu, dacă pentru demonstrarea procedeului de îndoire la cald se alege pentru confecționare cîrligul de perete, se vor asigura din timp următoarele scule și materiale: nicovală, metru, ciocan de mînă, daltă, clește, baros, pile și o bară de oțel cu secțiunea pătrată 6 x 6mm și cu lungimea de 90 mm.

Înainte de predarea lecției profesorul-maistru va experimenta el însuși procedeul, pentru ca munca lui cu elevii să se desfășoare în condiții cît mai bune, fără să intervină nimic neprevăzut.

Fiecare lecție trebuie să se sprijine pe materialul studiat în lecțiile anterioare. De pildă, la lecția despre îndoirea metalelor la cald li se va explica elevilor că, în timp ce la operațiile de forjare învățate de ei înainte axa barei metalice rămîne în linie dreaptă, la operația de îndoire axa se curbează și că, în acest caz, straturile exterioare se întind, iar cele interioare se comprimă (fig. 1).

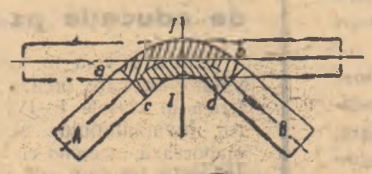

Secțiunea I-I

După ce va arăta cu ajutorul desenului din fig. 1 care anume părți ale barei metalice rămîn neschimbate și care se deformează, profesorul-maistru va trece la prezentarea și descrierea sculelor și dispozitivelor folosite la îndoire (furca pentru îndoire pe nicovală, scoaba, matrița-colțar, placa pentru îndoire).

Se va trece apoi la demonstrarea procedeului de îndoire a metalelor la cald. Profesorul-maistru le va arăta elevilor că cel mai simplu procedeu de îndoire este cel care se efectuează la menghină și le va explica cum se aplică el: se încălzește unul din capete la o temperatură de circa 800 grade C. și se prinde în menghină cu ajutorul unui clește; se prinde capătul neîncălzit și se trage pînă se obține îndoirea metalului. În continuare se va arăta cum se execută îndoirea pe nicovală atunci cînd se folosesc furca, matrița etc. Profesorul le va explica elevilor că placa pentru îndoire prevăzută cu mai multe găuri și cepuri este cel mai simplu dispozitiv folosit la îndoirea metalelor arătîndu-le că, atunci cînd se îndoaie la placă, metalul, care a fost în prealabil încălzit numai pe porțiunea unde se va îndoi, se introduce între cepuri. El va stărui asupra faptului că această metodă de îndoire a metalului are avantajul că piesa supusă îndoirii nu capătă ondulații sau colțuri ascuțite.

Profesorul-maistru se va opri și asupra faptului că în confecționarea unor piese este necesară de multe ori îndoirea în unghi drept (la 90 grade). Explicîndu-le cum se execută această operație, el le va atrage atenția că piesa se subțiază la locul îndoit și că, pentru a menține secțiunea piesei în porțiunea îndoită, trebuie folosit procedeul de îngroșare (refulare) a porțiunii respective, prin care se obține un surplus de material în porțiunea de îndoit, ceea ce asigură o secțiune uniformă pe toată lungimea barei.

După demonstrarea procedeelor de îndoire, profesorul-maistru le va arăta elevilor cum se îndoaie barele pe nicovală și profilele. El va trece apoi la explicarea cauzelor care contribuie la apariția defectelor la îndoire și va arăta cum se pot înlătura acestea.

În timpul explicațiilor, profesorul-maistru va îmbina cunoștințele de tehnologie a forjării cu cele de fizică și matematică privind dilatarea corpurilor, temperatura, conductibilitatea termică, unitățile de măsurat cantitatea de căldură, stabilirea lungimii destășurate a semifabricatului, calculul volumului la piesele forjate etc.

După explicarea întregului material al lecției profesorul-maistru va chema cîțiva elevi să execute îndoirea unei bare de oțel și va cere grupei să urmărească cum introduc aceștia bara în foc, cum o încălzesc la temperatura de îndoire și cum o îndoaie la unghiul necesar, folosind furca pentru îndoire pe nicovală. Altor elevi li se va cere să execute îndoirea unui metal cu ajutorul matriței. Cînd s-a convins că elevii au înțeles explicațiile date, profesorul-maistru va trece la exercițiile practice cu toată grupa.

Întrucît explicarea lecției noi nu poate dura mai mult de 30 minute, se poate trece la întocmirea schiței cîrligului de perete chiar în prima oră a lecției. Profesorul-maistru va executa schița pe tablă (fig. 2), iar elevii în caietul lor de schițe.

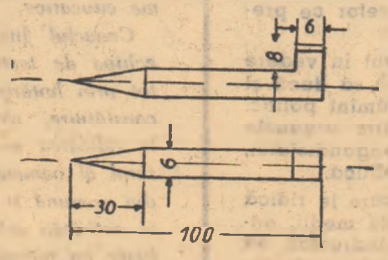

După întocmirea schiței și stabilirea procesului tehnologic se va trece la partea a doua a lecției. Grupa va fi împărțită în subgrupe de 2 3 elevi. În timp ce o subgrupă încălzește metalul, o altă subgrupă forjează piesa dată și invers. Este bine să se folosească procesul tehnologic stabilit de G. G. Kamencikov în „Manualul forjarului", IDT, 1950, pag. 157. Conform acestui proces tehnologic, cîrligul de perete trece prin următoarele faze și elemente de operații: a) se încălzește în focul de forje capul barei; b) se scoate bara din focul de forje, se pune pe nicovală, se măsoară locul de îndoire, se așează bara peste marginea nicovalei și, cu ciocanul de mînă, se îndoaie capătul ei la 90 grade; c) se îngroașă capătul îndoit pentru obținerea colțului drept; d) se măsoară cu metrul lungimea necesară a cîrligului și se taie din bară; e) se încălzește la foc pînă la alb celălalt capăt la barei; f) se pune bara pe nicovală, se forjează capătul încălzit — mai întîi scurt, apoi la dimensiunile din desen; g) se îndreaptă cîrligul pe nicovală, se controlează dacă lungimea piesei forjate corespunde desenului.

Pe măsură ce se termină forjarea cîrligului de perete se trece la pilirea suprafețelor, pînă cînd obiectul capătă forma și dimensiunile prevăzute de desen.

Cu zece minute înainte de a se termina lecția, profesorul-maistru va cere elevilor să lase lucrul, pentru a analiza modul cum au decurs exercițiile practice, cum a fost executat cîrligul de perete. Se vor scoate în evidență cauzele care au determinat eventualele greșeli și se vor arăta consecințele lor.

După această discuție elevii vor trage la o parte cărbunii nearși din vatra forjei și vor stinge flacăra, vor strînge sculele, dispozitivele și piesele prelucrate, pe care le vor așeza în rafturi sau stelaje.

Îndrumările date mai sus sînt, bineînțeles, orientative, ele constituind doar indicații cu privire la organizarea și desfășurarea lecției. Pe baza unei pregătiri temeinice, folosind experiența dobîndită de ei în munca de zi cu zi, profesorii-maiștri pot obține rezultate deosebit de pozitive în înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi temeinice în legătură cu tema „Prelucrarea metalelor la cald".

TEODOR GH. MUCICA

Deși lecția s-a terminat, elevii secției serale a școlii medii din Moinești mai întîrzie încă, în fața planșei, cerînd lămuriri suplimentare.

La carnaval

Mă îndreptăm în după amiaza primei zile a acestui nou an, către Palatul Republicii, la carnavalul pionierilor și școlarilor bucureșteni. Pe arterele Capitalei respira parcă tinerețea lui 1959. O citeai întipărită pe fețele vesele ale trecătorilor, în vitrinele gătite cu pomi de iarnă și mășii de Moș Gerilă, în boarea surprinzător de blajină a acestei prime zile de ianuarie. Mă întîlnisem cu un profesor care avea aceeași țintă.

Am intrat împreună în sălile imense și elegante ale Palatului. Aici se lăfăiau odată regele cu toată suita lui, aici huzureau cei care ani de-a rîndul ne-au jefuit țara îngenuncheată. Acum prezența lor nu mai e decît o amintire urîtă care fuge alungată de rîsetele cristaline a zeci și sute de copii. Locul aghiotanților încinși cu panglici tricolore, protocolari și țepeni, l-au luat școlari zburdalnici și veseli, fii ai oamenilor muncii din toate raioanele Bucureștiului, veniți să participe la o petrecere tinerească.

Trompetiștii în costume de epocă, înșiruiți pe treptele de marmură, vestesc cu fast deschiderea carnavalului. Majestățile lor — copiii — sînt poftite la festivitatea veseliei și, bineînțeles, „majestățile" nu întîrzie să răspundă invitației. Costumate — vă închipuiți — ca la carnaval: un țăran îmbrăcat ca prin părțile Gorjului, un Mozart pe care-l întruchipează o fetiță de 10 ani, un clown cu pantalonii în romburi bicolore, un Mefisto care mai mult te face să rîzi decît să te sperii, un mexican cu sombrero, un marinar, o fată învesmîntată ca în Țara Moților... Peste o mie de elevi, peste o mie de costume diferite. Luminație „a giorno". Două orchestre. Se dansează (fără ironie!). Se leagă cunoștințe, se discută despre profesorul de naturale, despre tabla înmulțirii și despre examenul de maturitate. Maestrul de ceremonii este Moș Gerilă.

La programul artistic își dau contribuția actori și elevi. O școlăriță îmbujorată încearcă să concureze în materie teatrală, printr-o recitare, momentul vesel al lui Nae Roman și Bimbo Mărculescu. Urmează un număr de prestidigitație și parodia unui meci de box. În continuare se produce cercul de balet de la Palatul pionierilor. Apoi... programul e bogat, numerele variate și multe. N-ai putea spune care din ele este mai atractiv și mai frumos. Fiecare moment al carnavalului a fost pregătit cu minuțiozitate de un întreg „comitet de organizare" în care au fost antrenați numeroși pedagogi.

Deși este vacanță, învățătorii și profesorii nu s-au despărțit de elevii lor. Aproape de la fiecare școală care și-a trimis reprezentanții la acest carnaval a venit și cîte un pedagog. Felul cum petrec copiii îi interesează, așa cum îi interesează tot ceea ce e legat de viața elevilor lor. Au repetat îndelung cu școlarii numerele pe care aceștia le prezintă acum pe scenă, iar emoția recitatorului cu pantaloni scurți este și emoția lor.

Cînd carnavalul a luat sfîrșit, l-am reîntîlnit pe profesorul cu care venisem. Era înconjurat de un grup de elevi exuberanți și gălăgioși. Îl năpădiseră cu o sumă de întrebări. Subiectul era din domeniul... istoriei.

— Pe cine voia să întruchipeze elevul acela cu coif și cu pantalonii albaștri?

— Numai boierii purtau la noi mantii atît de lungi?

— În ce epocă se purtau cisme cu carîmbii răsfrînți?

Întrebările se țin lanț. Din cînd în cînd trebuie să răspundă și elevii. Dar discuția e liberă și nu se pun note. Zîmbesc, gîndindu-mă că profesorul n-a scăpat nici acum prilejul să facă o lecție. De data asta, însă, o lecție ca în... vacanță.

O. BUZESCU

VIAȚA DE PARTID

Inițiative bune

Cabinetul regional de partid Pitești se ocupă cu toată stăruința de nivelul pregătirii de specialitate a profesorilor care predau economia politică în școlile medii.

De mare preț este ajutorul pe care-l primesc cadrele didactice pentru buna desfășurare a activității cercului lor pedagogic. În zilele cînd au loc ședințele cercului, la care sînt prezenți toți pedagogii din regiune, se organizează, cu sprijinul cabinetului de partid, activități variate și deosebit de folositoare, Așa sînt, bunăoară, consultațiile. La ședința cercului pedagogic din luna noiembrie 1958, tovarășul Heinrich Bir, directorul adjunct al cabinetului regional de partid, a dat, de pildă, o consultație pe tema „Capitalismul monopolist de stat", care a fost de un real folos profesorilor în predarea cunoștințelor prevăzute în programa de învățămînt la capitolul „Capitalismul monopolist".

La sfîrșitul fiecărei consultații se indică și bibliografia necesară aprofundării problemelor. Ea poate fi citită și la biblioteca aparținînd cabinetului de partid, căci acesta pune la dispoziția pedagogilor toate cărțile de care au nevoie.

Cu sprijinul cabinetului de partid se organizează — tot în zilele cînd au loc ședințele cercurilor pedagogice — și seminarii cu profesorii de economie politică, în care sînt dezbătute probleme de specialitate. Tematica seminariilor și bibliografia sînt anunțate de mai înainte. În luna decembrie 1958 a fost programată, de pildă, o discuție despre „Aspectele actuale ale pauperizării clasei muncitoare din statele capitaliste".

Există din partea cabinetului de partid și a secției de învățămînt și cultură preocuparea ca seminariile și consultațiile să pună pe profesori în curent cu toate noutățile din domeniul economiei politice.

Articolele publicate în „Secera și ciocanul", organ al comitetului regional de partid, pe probleme de economie politică sînt, de asemenea, foarte folositoare celor ce predau această disciplină în școli.

În regiunea Pitești, organele de partid au avut în vedere ca majoritatea profesorilor de economie politică să ducă și muncă de propagandiști în cercurile de învățămînt politic. Instruirea periodică a propagandiștilor de către organele de partid vine astfel nu numai în ajutorul propagandistului, dar și în ajutorul profesorului de economie politică.

Pentru a cunoaște mai bine problemele pe care le ridică predarea acestui obiect de învățămînt în școlile medii, activiștii cabinetului regional de partid au fost îndrumați să facă și asistențe la lecții. Observațiile acestora la orele de curs au constituit temeiul după care cabinetul de partid și-a stabilit planul de activitate pentru sprijinirea secției de învățămînt și cultură în pregătirea profesorilor de economie politică. De altfel, trebuie menționat că în toate acțiunile pe care le întreprinde în această direcție, cabinetul regional de partid antrenează și secția de învățămînt și cultură, la fel de interesată în a asigura lectiilor de economie politică un conținut cît mai înalt.

CONSTANTIN POPESCU

Măsuri bine venite

La Borșa, în raionul Vișeu, a avut loc o consfătuire de producție a membrilor de sindicat din școlile comunei. În cadrul ei învățătorii și profesorii au luat o serie de măsuri bine venite.

De exemplu, în scopul de a ridica nivelul predării la materiile de bază, participanții la consfătuire au hotărît organizarea unui ciclu de lecții deschise la limba romînă și matematică pentru învățătorii claselor a IV-a (în comună sînt 11 asemenea clase), ca și pentru profesorii care predau aceste obiecte la clasele a V-a.

Tot ca urmare a hotărîrilor luate în consfătuirea de producție, cele 45 de cadre didactice din comună vor putea audia lunar referate pe teme profesionale, iar părinții elevilor vor asculta conferințe ținute de pedagogi în legătură cu diferite probleme educative.

Cenaclul literar, ca și echipa de teatru, create tot prin hotărîrea luată în consfătuire, vor contribui la ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii din comună și vor atrage în activități artistice creatoare nu numai cadre didactice, dar și țărani muncitori.

Măsurile luate în consfătuirile de producție ajută direct la buna desfășurare a muncii didactice și culturale.

Consfătuirile de producție
în atenția comitetului sindical

Comitetul sindical de la școala de meserii „Galvani Tei" din Capitală și-a cîștigat pe merit stima și aprecierea colectivului didactic, tehnic și administrativ al școlii. Avînd în componența sa profesori-ingineri, maiștri-instructori și lucrători din aparatul tehnic administrativ, comitetul rezolvă cu competență multiplele probleme legate de îmbunătățirea metodelor de predare, de organizarea și desfășurarea activității profesionale a cadrelor didactice, de îmbunătățirea pregătirii teoretice și practice a ucenicilor.

Faptul că numeroase ateliere de strungărie, tinichigerie, radiofonie, lăcătușărie, sudură, forje etc. ale școlii de meserii „Galvani-Tei" organizate pe principiul unităților productive, au realizat în anul 1958 o producție de pe urma căreia s-au acoperit cheltuielile de întreținere a școlii se datorește în mare măsură și contribuției comitetului sindical, care a știut să antreneze și să stimuleze inițiativa creatoare a întregului colectiv pentru rezolvarea sarcinilor de producție.

Printre multiplele activități organizate de către comitetul sindical, un loc important îl ocupă consfătuirile de producție, a căror eficacitate s-a făcut mult simțită în munca întregului colectiv. Consfătuirile de producție se desfășoară lunar în cadrul grupelor sindicale și trimestrial cu întregul colectiv din școală. Uneori ele sînt organizate pe profesii, alteori cu participarea unor secții și sectoare înrudite, a căror activitate se influențează reciproc. În cadrul lor se dezbat probleme privind organizarea producției în atelierele-școală, legătura între teorie și practică, îmbunătățirea procesului tehnologic, ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost. S-au luat în discuție, în cadrul consfătuirilor de producție, și cauzele care determină rebuturile sau calitatea slabă a unor produse. Tot în consfătuiri s-au dezbătut posibilitățile de mărire a indicilor de utilizare a mașinilor în funcție de pregătirea ucenicilor, ca și măsurile care trebuie luate pentru introducerea tehnicii noi în atelierele-școală, pentru popularizarea experienței înaintate a profesorilor și maiștrilor fruntași etc. La toate aceste consfătuiri profesorii și maiștrii-instructori au făcut propuneri prețioase care, aplicate în viață, au dus la îmbunătățirea activității întregului colectiv.

Iată un exemplu. Secția lăcătușărie primise comanda de a executa un mare număr de dulapuri metalice. Cu toate că întregul colectiv de maiștri-instructori, profesori și ucenici depunea eforturi serioase, nu se reușea să se depășească ritmul de 10 dulapuri pe lună. Comitetul sindical a luat atunci inițiativa de a organiza o consfătuire de producție, care să discute măsurile ce trebuie luate pentru mărirea producției și productivității muncii. Analizînd felul cum s-a desfășurat munca, participanții la consfătuire au ajuns la concluzia că ritmul lent de execuție a dulapurilor metalice se datorește dificultății întîmpinate la numeroasele operații necesare confecționării ușilor. Pentru eliminarea acestor greutăți, maiștrii-instructori Ștefan Alexandru și Vasile Botea au propus să se folosească un dispozitiv de îndoire. Acesta a dus la creșterea simțitoare a producției, reușindu-se să se efectueze într-o lună 40 de dulapuri în loc de 10, cîte se realizau înainte.

Propuneri valoroase au făcut la consfătuirile de producție și lucrătorii Gheorghe Ilie, Ene Tănase și Lazăr Ionel. Pe baza propunerilor lor s-a realizat, cu sprijinul ucenicilor, un dispozitiv care asigură o creștere de 500% a producției la rectifioarea batiurilor pentru strunguri. De asemenea, în cadrul consfătuirilor de producție s-au făcut propuneri privind stabilirea judicioasă a normelor de lucru pentru ucenici, pentru crearea unui post utemist de control etc.

Comitetul sindical, în frunte cu maistrul Nicolae Păcuret, președintele comitetului, a-a îngrijit în permanență ca toate propunerile juste făcute în cadrul consfătuirilor de producție să fie aplicate în viață. La sfîrșitul fiecărei consfătuiri se iau hotărîri, se fixează termene concrete, se stabilesc persoanele care răspund de aplicarea în viață a sarcinilor trasate. A devenit o regulă obligatorie ca, la fiecare consfătuire de producție, adunarea să fie informată asupra felului în care s-au aplicat hotărîrile adoptate la ședința anterioară. Aceasta a făcut să crească mult importanța consfătuirilor și interesul cu care ele sînt privite.

Organizate cu grijă, cu simț de răspundere, consfătuirile de producție de la școala de meserii „Galvani-Tei" contribuie în mare măsură la îmbunătățirea muncii în școală dezvoltînd inițiativa creatoare a profesorilor, maiștrilor și ucenicilor în lupta pentru realizarea sarcinilor ce le revin.

I. MOSCU

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

Lecții tip de educație fizică

Pentru a veni în ajutorul învățătorilor care predau educația fizică în clasele I—IV, Ministerul Învățămîntului și Culturii elaborează, începînd cu trimestrul II, lecții tip care vor fi aplicate de către învățători pe perioade de 2 săptămîni. Publicăm mai jos lecțiile tip pentru clasele I—II și III—IV, pe perioada 12—24 ianuarie 1959.

CLASELE I—II

Tema: învățarea poziției de „drepți" și săritura de pe loc în lungime.

Durata: 30 minute.

I. Exercițiul 1. — Învățarea poziției „drepți" și repaus.

Din poziția șezînd în bancă se vor executa 4—6 ridicări în picioare, în afara băncii, în poziție corectă de „drepți". Revenire în poziția șezînd în bancă.

Exercițiul 2. — Din poziția șezînd în bancă se vor executa 3—4 deplasări în diferite direcții și revenire.

Exercițiul 3. — Șezînd în bancă, palmele pe pupitru. Întinderea brațelor sus. Răsucirea palmelor în afară și înăuntru de 4—6 ori. Coborîrea brațelor. (Se execută de 4—6 ori).

Exercițiul 4. — Șezînd la capătul băncii cu genunchii în afară. Aplecarea trunchiului înainte, fruntea la genunchi. Îndreptarea trunchiului. (Se execută de 4—6 ori).

Exercițiul 5. — Între rîndurile de bănci, din poziția stînd cu mîinile pe șold, se execută 14-16 sărituri ca mingea.

II. — Între rîndurile de bănci se vor înscrie pe sol 3—4 cercuri cu diametrul de circa 30—40 cm. Distanța dintre cercuri va fi de 40—50 cm.

a) Rînd pe rînd fiecare copil va executa săritura cu ambele picioare, sărind dintr-un cerc într-altul. (Se repetă exercițiul de 2—4 ori).

b) Se va mări distanța dintre cercuri (60—70 cm,). Se va repeta săritura de 2 ori, rînd pe rînd.

c) Cu același exercițiu se va organiza întrecere pe rînduri. Cei care execută mai corect, ordonat și repede, cîștigă jocul.

III. Stînd în bancă, bătaia palmelor de 5—10 ori, numărînd în cor de cîte ori se execută bătaia.

CLASELE III—IV

Tema: Formarea ținutei corecte — săritură în lungime din alergare. *Durata:* 30 de minute.

I. — Exercițiul 1. — Poziția de „drepți", repaus, învățarea raportului. Ridicări și așezări în bancă.

Exercițiul 2. — Întinderea brațelor în sus cu palmele încleștate, revenire cu ducerea brațelor întinse pe pupitru (se va executa din poziția stînd în bancă, de 4—6 ori).

Exercițiul 3. — Stînd între bănci. Mers pe loc cu ridicarea genunchilor cît mai sus către piept.

Exercițiul 4. — Șezînd în bancă, cu genunchii în afara băncii. Ridicarea genunchilor cu vîrfurile picioarelor atingînd banca, fruntea la genunchi. (Se va executa de 5—6 ori).

Exercițiul 5 — Stînd. Patru sărituri pe loc cu bătaie din palme, patru sărituri fără bătaie. Se va executa de patru ori.

II. — Jocul „Cursa pe numere".

a) Copiii sînt așezați în bănci cîte doi. Cei din băncile I poartă numărul 1, cei din băncile II poartă numărul 2 etc. La fluierul profesorului toți copiii din banca I aleargă pînă la peretele din față, atingîndu-l, apoi pînă la peretele din spate, atingîndu-l și revin după aceasta la locul lor în bancă. Cel ce a ajuns primul primește un punct, care se adună la punctele obținute de șirul din care face parte. Se continuă pînă joacă toate numerele.

b) Se trag două linii cu creta în fața băncilor. Distanța între ele este de 1 m. Se execută același joc ca la punctul a, cu diferența că elevii vor trebui să sară din alergare peste aceste 2 linii. Se va considera greșeală călcarea de către elevi a uneia din cele 2 linii.

c) În lecțiile din săptămîna a doua se poate complica jocul cerîndu-se copiilor să poarte în mîini un obiect, de preferință mai greu.

III. Copiii merg în șiruri sau în cerc pe lîngă pereții clasei. La comenzi neprevăzute iau poziția de drepți și repaus. Mers cu cîntec.

Controlul medico-sportiv al elevilor

Ministerul Învățămîntului și Culturii, în colaborare cu Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale, a elaborat instrucțiuni cu privire la sarcinile medicului școlar în controlul medico-sportiv al elevilor și în asigurarea asistenței medicale la competițiile sportive școlare. În instrucțiuni se arată că medicul școlar va efectua controlul medico-sportiv al elevilor și va urmări dezvoltarea fizică a acestora în colaborare cu profesorii de educație fizică. De asemenea, el va efectua controlul medical al aspiranților F.G.M.A. și G.M.A. din școli și al elevilor ce participă la competiții sportive de masă.

În ce privește controlul medico-sportiv inițial și periodic al elevilor înscriși în colectivele sportive școlare sau sindicale, acesta va fi efectuat de către serviciul medical pentru cultură fizică de la policlinicile raionale (orășenești) sau de către medicul școlar, dacă nu există un astfel de serviciu în localitate.

În același timp, medicul școlar, în colaborare cu SANEPID-ul, va controla periodic starea igienico-sanitară a bazelor sportive școlare și va participa la asigurarea asistenței medicale la competițiile școlare.

Manuale prezentate la concurs

Editura de stat didactică și pedagogică anunță că, în urma analizei manualelor de trigonometrie (clasa a X-a — secția umanistă), limba romînă (clasa a VII-a) și limba rusă (clasa a V-a) prezentate la concurs pentru anul școlar 1959/1960, s-au stabilit următoarele rezultate: Profesorii Popescu Gheorghe și Schusler Alfred din Lugoj au primit premiul III pentru manualul de trigonometrie (clasa a X-a — secția umanistă). Profesorii Beldescu Traian și Popescu Maria din București au primit premiul II pentru manualul de limba romînă (clasa a VII-a). Manualele de limba rusă (clasa a V-a) prezentate la concurs nu au îndeplinit condițiunile.

In 1959 vor apărea

...In Editura didactică și pedagogică vor apărea în acest an numeroase cărți noi, printre care:

Lenin despre învățămîntul public. Cartea cuprinde articole și cuvîntări ale lui V. I. Lenin care tratează probleme privind cultura, educația comunistă și dezvoltarea învățămîntului public.

Opere pedagogice alese, vol. I. de N. K. Krupskaia. Volumul prezintă cititorilor articole oglindind ideile și experiența pedagogică a eminentei pedagoge sovietice N. K. Krupskaia.

Povestiri, schițe și articole literare de A. S. Makarenko. Este traducerea celui de al șaptelea volum al ediției complete de „Opere", editată de Ucipedghiz. Reunind lucrări publicate de A. S. Makarenko în diferite reviste, volumul îl înfățișează pe marele pedagog ca scriitor, publicist și critic literar.

Istoria pedagogiei de N. A. Konstantinov, E. N. Medinski și M. F. Sabaeva. Este o traducere a manualului de Istoria pedagogiei pentru învățămîntul superior, apărut la Moscova în 1956

Studii de psihologie pedagogică (sub redacția Al. Roșca și A. Chircev). Volumul cuprinde traducerea în limba maghiară, a unor studii din lucrarea cu același titlu, publicată în limba română.

Emil (Texte alese) de J. J. Rousseau. Cartea face parte din categoria lucrărilor privitoare la marii clasici ai pedagogiei și prezintă cititorilor opera de bază a ilustrului pedagog francez. Traducerea și studiul introductiv despre viața și concepția pedagogică a lui J. J. Rousseau sînt semnate de D. Todoran.

Învățătorul I. Creangă de B. Bratu. Cuprinde un studiu asupra activității pedagogice a marelui clasic al literaturii noastre, prezentînd activitatea lui Creangă ca învățător și ca autor de manuale. Lucrarea se adresează pedagogilor și marelui public

Eufrosin Poteca de Const. Papacostea. Va fi editată cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la moartea lui Eufrosin Poteca. Lucrarea evocă figura acestui dascăl care, alături de Gheorghe Lazăr, Petrache Poenaru și alții, și-a dat cotribuția la organizarea învățămîntului în Muntenia și a luptat pentru răspîndirea culturii.

Gimnastică și jocuri pentru preșcolari (sub redacția Elena Nicolaescu). Conține jocuri și exerciții fizice pentru copii în raport cu specificul grupelor cu care se lucrează în grădinițe. Cartea dă educatoarelor și indicații metodice asupra modului cum toate acestea pot fi pregătite și executate cu copiii.

Educația fizică la clasele VIII—XI (sub redacția Sofia Dănescu și Ilie Istrate). Cuprinde indicații metodice, ca și exerciții de gimnastică și jocuri ce se recomandă a fi executate cu școlarii claselor VIII—XI.

Lucrarea, elaborată în conformitate cu programa de învățămînt, va fi de un real ajutor cadrelor care predau educația fizică în școlile medii.

O anchetă a „Vieții Romînești" în rîndul cadrelor didactice

Revista „Viața romînească" anunță inițierea unei anchete în rîndul cadrelor didactice ale școlilor medii din întreaga țară. Ancheta are drept scop înființarea, în cadrul sectorului de teorie și critică literară al revistei, a unei rubrici speciale care să răspundă preocupărilor unei părți a cititorilor săi cei mai apropiați.

Astfel, participanții la anchetă sînt rugați să indice, în ordinea importanței, primele cinci probleme de istorie literară în legătură cu care socotesc că sînt necesare lămuriri suplimentare pentru o mai bună predare a capitolelor respective din istoria literaturii.

Redacția revistei „Viața romînească" se obligă să publice în cursul anului 1959, după cunoașterea rezultatelor anchetei, articole, studii și răspunsuri pe temele indicate, solicitînd în acest sens colaborarea catedrelor de istoria literaturii romîne de la Universitățile din București, Iași și Cluj, precum și a altor cercetători de specialitate.

În vederea realizării obiectivelor acestei anchete revista „Viața romînească" roagă cadrele didactice să-i comunice, pînă la data de 15 februarie 1959, lista problemelor, cu precizarea aspectelor care le interesează îndeosebi, pe adresa: „Viața romînească", Bulevardul Ana Ipătescu nr. 15, raionul I. V. Stalin, București.

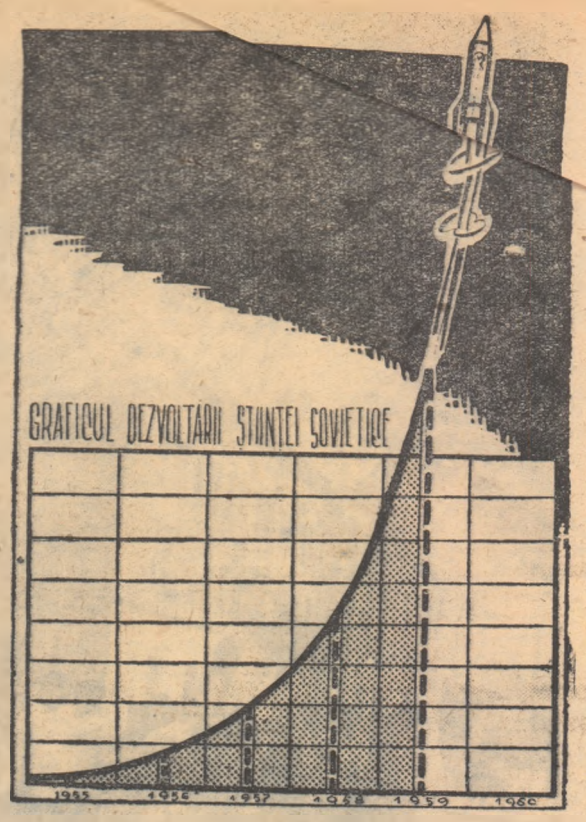

O RAMPĂ SIGURĂ DE LANSARE.
(desen de V. BURLACU)

Bibliografie

Un nou dicționar al limbii romîne

A apărut DICȚIONARUL LIMBII ROMÎNE MODERNE, elaborat de Institutul de lingvistică din București al Academiei R.P.R., sub direcția profesorului universitar D. Macrea. Ediție prescurtată a Dicționarului limbii romîne literare contemporane (cuprinde un singur volum), el a fost alcătuit nu prin eliminare de material lexical, ci prin reducerea numărului citatelor ilustrative, care au rămas doar în cazul sensurilor rare, figurate și al cuvintelor fără sens lexical (prepoziții, conjuncții și interjecții). La alcătuirea noului dicționar s-a ținut seama de observațiile critice făcute de masele largi de cititori pe marginea ediției în patru volume.

Dicționarul cuprinde un bogat material lexical aparținînd perioadei de la începutul secolului al XIX-lea și pînă în zilele noastre. Spre deosebire de dicționarul mare, el indică și etimologia cuvintelor, cuprinzînd cu aproape 1.000 de cuvinte mai mult decît acesta. Circa 3.000 de ilustrații la noțiunile concrete (plante, animale, obiecte) și o serie de planșe — din care unele sînt colorate — vin să întregească conținutul informativ al lucrării.

Piesă deosebit de valoroasă, noul Dicționar al limbii romîne moderne nu trebuie să lipsească din nici o bibliotecă școlară.

S. P.

A apărut

Revista de pedagogie

nr. 12/1958

Cu următorul cuprins:

* * * : Școala noastră nouă în plin progres

Nicolae Andrei: Orientarea școlii către problemele actuale — preocupare de seamă a pedagogilor din regiunea Craiova

Al. Trifu: O problemă de educație estetică

A. Manolache: Robert Owen, gînditor înaintat

Al. Cornea: Pregătirea cadrelor didactice din U.R.S.S. în vederea realizării învățămîntului politehnic

Florica Andreescu: Dezvoltarea învățămîntului preșcolar în Republica Cehoslovacă

Tia Mureș: Unele procedee de educare a dragostei pentru locul natal la elevii mici prin lectură în afară de clasă

Radu Bădescu: Probleme ale predării matematicilor în învățămîntul tehnic superior

A. Chircev: Aspecte ale aprecierii cunoștințelor la examene

Lucrări pedagogice apărute în anul 1958.

Tabla de materii pe anul 1958.

„Agrotehnica"

Pentru predarea cunoștințelor agricole în școlile elementare se recomandă cadrelor didactice consultarea lucrării AGROTEHNICA, de ing. D. Dincă și colectiv, Editura Agro-Silvică de Stat, București, 1957.

Această lucrare dezbate o serie de probleme științifice și practice prevăzute în programa cunoștințelor agricole pentru clasa a V-a elementară.

Ea prezintă numeroase realizări din gospodăriile agricole colective și de stat, precum și rezultate ale experimentărilor făcute la noi în țară ce pot fi folosite cu succes de către profesori pentru ilustrarea lecțiilor cu exemple concrete.

Prima parte a lucrării — Pedologia — cuprinde material documentar pentru predarea temelor 1—3 din capitolul I al programei — și anume: formarea solului, însușirile fizice, chimice și biologice ale solului, clasificarea și proprietățile solurilor din R.P.R. A doua parte — Agricultura — cuprinde material care poate fi folosit cu bune rezultate în predarea lecțiilor prevăzute în capitolul II, temele 1—6. Astfel, aci se tratează condițiile vieții plantelor agricole, asolamentele, îngrășămintele și lucrările solului. În capitolul XVII — Aplicarea agrotehnicii diferențiate în R.P.R. — profesorii găsesc indicații concrete pentru adaptarea cunoștințelor generale la condițiile locale în care se găsesc școlile respective.

A zecea planetă a soarelui

(Urmare din pag 1)

odată, experiența cometei artificiale a dovedit posibilitatea de a crea în jurul cosmonavei o atmosferă artificială care va îmbunătăți mult protecția față de radiațiile existente în univers. Crearea rachetei artificiale constituie un important pas înainte pe drumul realizării unei nave cosmice care să se poată înapoia pe pămînt și să inaugureze, totodată, prima călătorie a omului în Cosmos.

Vestea acestei realizări a avut un deosebit ecou și în rîndul școlarilor. Deși se găsesc în vacanță, elevii îi asaltează pe educatorii lor cu nenumărate întrebări, dornici de a cunoaște cele mai noi date asupra zborului planetei artificiale și, mai ales, asupra posibilităților pe care le deschide zborul acestei planete pentru viitoarele călătorii interplanetare. Ei încearcă să-și imagineze planetele artificiale-stații pe care vor poposi rachetele în zborul lor de la Pămînt spre Marte sau mai departe, se entuziasmează la gîndul primei călătorii a omului în Cosmos — călătorie care, după pronosticurile oamenilor de știință sovietici, va avea loc încă înainte de încheierea planului de șapte ani.

Realizări uluitoare, pînă nu de mult de ordinul fantasticului, vin acum să lărgească sfera cunoașterii lumii, să adauge noi capitole la studiul mecanicii, astrofizicii, astronomiei etc. Dornici de a ști cît mai mult, elevii de azi, constructorii de mîine ai socialismului, nu numai că vor să cunoască aceste realizări, dar urmăresc și perspectivele mărețe pe care ele le deschid. Tocmai de aceea pedagogii, indiferent de specialitatea lor, trebuie să țină pasul cu ele, să se documenteze pentru a putea satisface curiozitatea elevilor.

Tînăra planetă artificială marchează o nouă etapă în asaltul cuceririi spațiului cosmic, marchează triumful Uniunii Sovietice și totodată a întregului lagăr socialist în cadrul întrecerii pașnice între cele două sisteme sociale.

PAGINI DE ISTORIE A INVĂȚĂMINTULUI (II).

(văzute de VLAMIR).

LA VECHII EGIPTENI

— Ai scris atît de urît, că nici Champollion nu va fi în stare să descifreze hieroglifele astea.

EPIGRAME

Unui inspector școlar:

Am vrea ca anul care a venit
Să te aducă și la noi, la țară,
Iar de va fi acest vis împlinit,
Să nu stai doar... cît trenul stă în gară.

Unor salariați de la secțiile de învățămînt și cultură care fac abuz de circulări:

Trimitem o caldă urare,
Din inimă, la fiecare:
Spor mult în muncă și-n lucrări,
Dar mai puțin în... circulări.

Școlile profesionale n-au primit nici pînă acum unele programe:

Programele de mult dorite
N-au fost, se pare, întocmite.
Sperăm măcar ca-n anul nou
Să le trimit ți drept... cadou.

S.U.A. a rămas cu mult în urma U.R.S.S. în domeniul rachetelor cosmice:

La noua stea ce răsări
E-o cale-atît de lungă.
Că multă vreme-o trebui
Yankeilor s-ajungă.

C. MITRU

O grădiniță din Tirana

La a 13-a aniversare a proclamării R. P. Albania

Graiul cifrelor

În Țara Vulturilor, așa cum este numită în legende Albania, poporul sărbătorește zilele acestea o dată memorabilă din istoria sa — ziua proclamării Republicii Populare Albania.

La 11 ianuarie 1946, la un an după eliberarea țării de sub ocupația fascistă, reprezentanții maselor muncitoare convocați în Adunarea Constituantă a Albaniei au consfințit victoria luptei eroice a poporului albanez împotriva cotropitorilor străini și asupritorilor feudali autohtoni. Cîștigînd și deplina libertate, Republica Populară Albania a pășit cu pași gigantici la construirea socialismului. An de an au fost obținute succese în toate domeniile economiei și culturii. Albania de astăzi nu mai amintește cu nimic de țara înapoiată și asuprită de pe timpul regimului despotic al ex-regelui Ahmet Zogu.

„În timpul fostului rege Zogu ar fi trebuit nu mai puțin de 160 de ani pentru a se deschide numărul de școli pe care regimul democrat-popular le-a deschis în 14 ani" — scria de curînd ziarul „Zeri i Popullit", organ al Partidului Muncii din Albania. Cifrele cuprinse în statistici sînt elocvente. Ele ne vorbesc cu prisosință despre uriașul avînt care l-a luat astăzi învățămîntul. În Albania de pe timpul lui Zogu, 85 la sută din populație era analfabetă. În Republica Populară Albania încă din 1955 analfabetismul în rîndul persoanelor pînă la 40 de ani a fost complet lichidat.

În 1938, sub regimul odios al lui Zogu, numărul școlilor primare și secundare era de 631, iar numărul elevilor din aceste școli de abia atingea cifra de 50.000. Încă din primele zile ale regimului democrat-popular învățămîntul de 4 ani a devenit general, obligatoriu și gratuit. Învățămîntul de toate gradele s-a extins uimitor. Există astăzi 2.728 de școli în care studiază aproximativ 270.000 de elevi. Înainte, în școlile albaneze predau 600 de cadre didactice. Astăzi, numărul lor depășește 9.000. Pe timpul lui Zogu nu se acordau decît 200 de burse pe an. Anul acesta, 31,4 la sută din elevii școlilor secundare și 83 la sută din studenți sînt bursieri de stat.

Oamenii școlii din R.P. Albania duc în prezent o muncă intensă pentru dezvoltarea învățămîntului. Se insistă îndeosebi asupra extinderii învățămîntului de 7 ani astfel ca la sfîrșitul celui de-al treilea cincinal (1965) 75 la sută din absolvenții clasei a patra să fie cuprinși în școlile de 7 ani.

Există sectoare din domeniul învățămîntului albanez pentru care nu avem termeni de comparație, deoarece ele nu erau în trecut: învățămîntul seral, fără frecvență și învățămîntul superior. În anul școlar trecut, bunăoară, peste 20.000 de muncitori și țărani au urmat cursurile serale în cadrul școlilor elementare și medii.

Succesele însemnate obținute pînă acum în învățămîntul albanez și atenția deosebită pe care o acordă partidul și statul problemelor școlii dau un puternic îmbold în muncă învățătorilor și profesorilor din R.P. Albania.

Ei răspund cu însuflețire sarcinii mărețe care le stă în față, de a pregăti tînăra generație de constructori ai Albaniei socialiste.

Colhozul de școlari

„Cravata roșie"

Am vizitat școala medie din Korjeuț într-o după-amiază. Școlarii se împrăștiaseră pe la casele lor și numai dintr-o singură cameră, pe a cărei ușă atîrna o tăbliță cu inscripția „Colhozul „Cravata Roșie", se auzeau voci discutînd cu însuflețire. Se ținea ședința conducerii colhozului, se discuta planul de muncă pe perioada viitoare.

— N-avem timp de așteptat, spunea Lida Mihailiuk, șefa unei brigăzi de cîmp. Trebuie să-i punem pe toți în mișcare. Construcția fermei de porci trebuie terminată mai repede. Iarna bate la ușă, unde vom adăposti porcii?

Ea fu întreruptă de șeful unei brigăzi pomicole:

— S-ar putea crede că în colhoz există numai ferma de porci. Dar livada? Nu s-au săpat încă pomii în jurul tulpinei. Or aceasta este absolut necesar pentru ca iepurii să nu-i roadă.

— Asta nu e mare lucru. Vom ieși cu toții la muncă voluntară și vom săpa și acoperi toți pomii. Cu construcția e mai greu. Nu se poate termina într-o singură zi.

Președintele colhozului, Sașa Andronnik, elev în clasa IX-a ascultă cu atenție propunerile și schiță un grafic de muncă.

A doua zi copiii se îngrămădiră în fața tabelei de anunțuri și discutară graficul.

— Noi putem veni la muncă voluntară dacă nu sîntem încă colhoznici? — îl întrebară pe președinte cîțiva elevi din clasa IV-a.

— Veniți, încuviință Sașa. Se va găsi și pentru voi de lucru. Veți ajuta la acoperirea pomilor.

...Colhozul de școlari „Cravata Roșie" a fost organizat acum un an. La început el număra 93 de elevi. Mai tîrziu toți elevii din clasele V—X s-au înscris în colhoz. În prezent colhozul dispune de 100 hectare de pămînt, o livadă, o fermă de porci, o crescătorie de iepuri de casă.

Pînă la începerea lucrărilor de primăvară elevii au muncit mai ales în ferme sau au pregătit semințele în vederea însămînțărilor. Vara, toți tinerii colhoznici au petrecut-o într-o tabără de producție și recreație. Ei munceau 4—5 ore în colhoz, iar restul timpului se odihneau, făceau sport, excursii.

Toamna, ei au strîns o recoltă frumoasă: cîte 23,2 chintale de floarea soarelui, cîte 43 chintale de porumb, 190 chintale de sfeclă de zahăr la hectar. După ce au vărsat fondul de semințe, restul recoltei l-au predat „colhozului mare" la prețurile fixate de stat.

Pentru toată producția predată, colhozul școlarilor a obținut 100.000 de ruble.

Potrivit statutului colhozului, adoptat la primul congres al tinerilor colhoznici din raionul Lipkani, din această sumă, 35.000 ruble s-au repartizat școlarilor pentru zilele-muncă prestate; 10.000 de ruble s-au alocat pentru fondul de învățămînt general, fondul cultural și alte nevoi. Elevii au hotărît să cumpere instrumente pentru o orchestră de coarde și să organizeze cîteva excursii cu un itinerar mai lung. Restul de 55.000 ruble îl formează fondul indivizibil al colhozului. Cu aceste mijloace se vor ridica construcții și se vor achiziționa mașini agricole.

Copiii sînt, pe bună dreptate, mîndri de succesele realizate. Și părinții se mîndresc cu faptele copiilor lor.

Deosebit de mulțumit este Fedor Panteleevici Tișkul, președintele „colhozului mare":

— Mi s-a reproșat că dau pămînt, vite, mașini, pe mîna copiilor. Mi se spunea: vor strica totul, cîmpurile se vor îmburuieni, iar vitele vor pieri. Eu căutam să-i conving că nu vor pieri. Totuși, pentru orice eventualitate, am dat copiilor vitele cele mai slabe. Dar copiii — bravo lor — nu s-au făcut de rîs.

În raionul Lipkani există încă 19 colhozuri de școlari care grupează elevii din clasele V—X. Tuturor li s-au repartizat loturi de 20—100 hectare, livezi, vii, ferme zootehnice. Anul trecut veniturile lor s-au cifrat la aproximativ 1.000.000 ruble. Aceste cifre arată că colhozurile de școlari reprezintă o realizare importantă.

Dar esența problemei nu constă numai în rentabilitatea colhozurilor de școlari. Munca lor este în așa fel organizată încît școlarii se familiarizează în mod practic cu toate felurile de munci agricole. Munca elevilor este coordonată cu programele de învățămînt. De pildă, dacă elevii din clasa V-a studiază tema „Pregătirea semințelor în vederea însămînțărilor", tot lor li se încredințează această muncă în colhoz. Cînd vor ajunge în clasa a IX-a ei vor poseda deja deprinderi practice în toate felurile de munci agricole. Elevii își însușesc meserii, capătă deprinderi organizatorice.

Munca în colhozuri are și o mare însemnătate educativă. În școlile din raionul Lipkani există colective de elevi bine sudate. Țelul comun, munca în comun, viața în taberele de producție și recreație unesc strîns colectivul de copii. Școlarii sînt educați în spiritul unei atitudini creatoare față de muncă.

Activitatea colhozurilor de școlari este condusă de consiliile pedagogice ale școlilor. Foarte important este faptul că școlile din raion nu acționează în mod izolat. Țelurile și sarcinile colhozurilor de școlari, organizarea muncii în aceste colhozuri, structura colhozurilor, formele autoconducerii de către copii, împărțirea judicioasă a veniturilor — toate aceste probleme sînt studiate și discutate în comun de toate școlile. Un mare merit în această privință revine comitetului raional de partid, secției de învățămînt public și comitetului raional al Comsomolului care au reușit să organizeze munca colectivă a învățătorilor.

Dezvoltarea luată de colhozurile de școlari se datorează în mare măsură grijii pe care o manifestă zilnic colhozurile mari.

Colhozurile școlarilor din raionul Lipkani, R. S. S. Moldovenească, și-au dovedit dreptul la existență. Experiența lor trezește pe bună dreptate, un viu interes.

F. CEBOTAR
colaborator științific

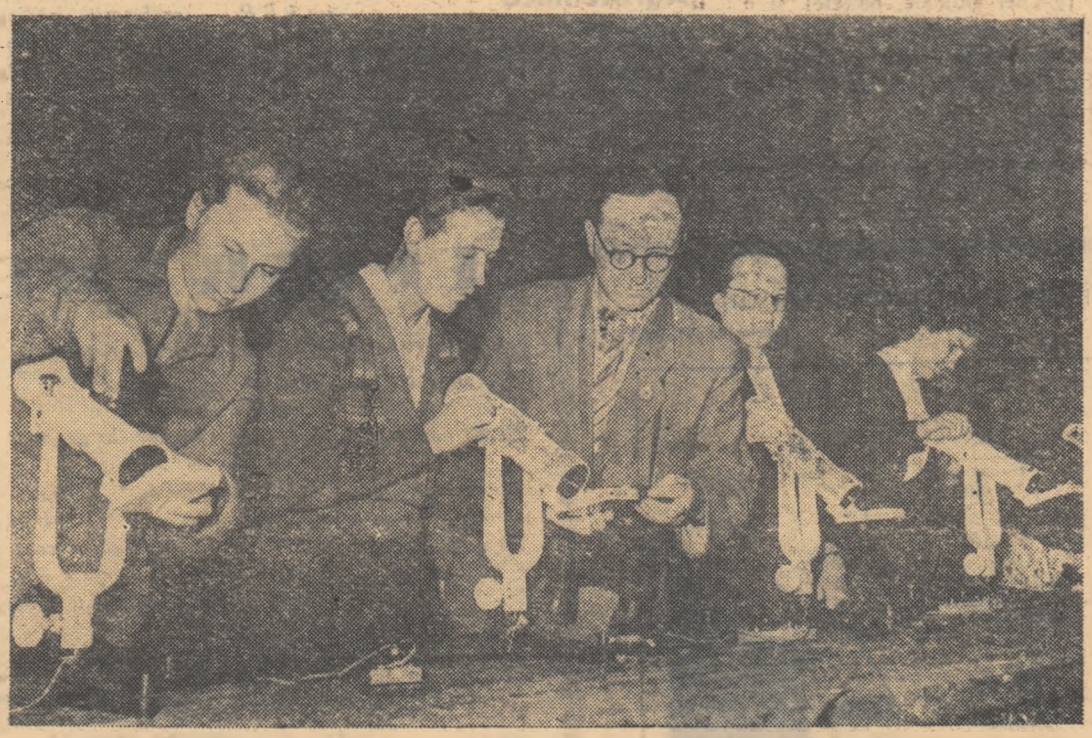

La Institutul pedagogic „M. V. Lomonosov" din Arhanghelsk, studenții pun la punct dispozitivele optice, în vederea observării sateliților artificiali.

ȘTIRI

R. P. Chineză

În regiunea autonomă coreeană Iempion, situată în provincia Girin din China de Nord-Est, s-a creat un sistem de învățămînt complet, de la grădinițe pentru copii pînă la universități. În decurs de 6 ani această regiune autonomă a obținut însemnate succese în domeniul învățămîntului. În ultimul an au fost înființate 1.000 grădinițe de copii, 1.265 școli elementare, 1.072 școli medii și 89 institute de învățămînt superior. 86 la sută din copiii de vîrstă preșcolară frecventează grădinițele de copii. La o sută de locuitori revin 19 elevi la școli elementare, 9 la școli medii și cîte un student. Numeroși muncitori și țărani urmează cursurile învățămîntului elementar sau școli medii profesionale, în afara orelor de muncă.

În total, 45% din cei 700.000 de locuitori ai regiunii autonome urmează în prezent diferite forme de învățămînt.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17 60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.
Abonamente: 1 an — 12.50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.